

Finnish
Influence
64-0315

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Vaikutus

Beaumont, Texas, USA

15.3.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

nyt! Paranna nämä sairaat!” Tahdotteko tehdä sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

Veli Borders, sillä aikaa kun sinä johdat laulun *Usko se vaan* laulamista.

³²⁹ Jätä se tähän. Me emme tarvitse sitä. [Joku veli kysyy mikrofonista: “Aiotko jättää sen tähän?”] Kyllä.

³³⁰ [Veli Branham ja saarnaajat menevät nyt alas ja rukoilevat jokaisen rukousjonossa olevan puolesta ja veli Roy Borders johtaa seurakunnan laulaessa laulua *Usko se vaan*. Tyhjä kohta nauhassa.]

³³¹ Uskokaa se vaan! Nostakaamme nyt kätemme ylös.

...Kaikk’ mahdollista on, usko se vaan.

Laulakaamme se nyt tällä tavalla:

Nyt minä uskon, oi, nyt minä uskon.

Kaikk’ mahdollista on, nyt minä uskon,

Nyt minä uskon, oi, nyt minä uskon,

Kaikk’ mahdollista on. nyt minä uskon.

³³² Kunnes tapaan teidät uudestaan, haluan jättäessäni Texasin nähdä heidän huutavan ja ylistävän Jumalaa. Kohottakaamme vain kätemme ja antakaamme ylistys Jumalalle, jokainen meistä. [Seurakunta huutaa iloisesti ja ylistää Jumalaa.]

³³³ Herra Jeesus, me kiitämme Sinua Sinun Sanastasi, mitä Sinä olet tehnyt puolestamme. Minä kiitän Sinua, että kykenin puhumaan näille hienoille ihmisille, ja näen Sinun voimasi ja siunauksesi heidän yllään. Siunaa heitä, Herra. Voikoot he ymmärtää. Ja voikoon Pyhä Henki parantaa jokaisen ja pelastaa jokaisen näinä viimeisinä päivissä. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta, Herra, minä lahjoitan heidän Sinulle materiaaliksi morsianta varten, sillä he uskovat Jumalan armon kautta.

Vaikutus

¹ Taivaallinen Isämme, me olemme tänä iltapäivänä todella kiitollisia tästä uudesta etuoikeudesta seistä saarnastuolissa ja julistaa Jeesuksen Kristuksen tutkimattomia rikkauksia kuolevalle maailmalle, joka on ilman Jumalaa, ilman Kristusta ja ilman toivoa, jotta voisi mennä Jeesuksen mukana, kun Hän tulee. Ja me yritämme, Herra, esitellä Jeesusta Kristusta kansoille. Ja ollessamme kokoontuneina täällä tänä iltapäivänä voikoon Pyhä Henki puhua ja lämmittää sydämiämme ja rohkaista meitä Tiellä. Voikoot sairaat parantua ja syntiset pelastua, ja ne, jotka ovat lannistuneita, voisivat tulla rohkaistuuksi. Ja voikoon Jumala saada kaiken kirkkauden ja kunnia, ja tulkoon se Hänen Nimellensä, sillä se on meidän tarkoituksemme! Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Voitte istuutua.

² Olen iloinen tänä iltapäivänä seistessäni jälleen täällä ja ollessani Beaumontissa. Ja olen tavallisesti väsynyt. Olen ollut koko ajan liikkeellä joulusta lähtien. Ei niinkään saarnaamiseni saa minut väsymään, vaan näyt saavat minut väsyneeksi. Meidän Herramme, yksi kosketus saattoi Hänet kääntymään ympäri, ja Hän sanoi voimaa lähteneen Hänestä. Yksi näky profeetta Danielin yllä, ja hän sanoi, että hänen päättään vaivasi monia päiviä. Ja niinpä me emme voi selittää noita asioita. Me vain tiedämme niiden olevan niin, eikä kukaan tiedä sitä paremmin kuin ne, joille se tapahtuu. Ja niinpä siitä huolimatta me olemme onnellisia. Minä yritän käyttää profeetallista lahjaa evankeliseen työhön, eikä se yksinkertaisesti toimi sillä tavalla oikein. Se on liian vaikeata.

³ Niinpä haluan sanoa tämän, kun tulen tien päähän, ja tämä kaupunki täällä nousee ylös, tämä sukupolvi näinä viimeisinä päivinä, en halua kenenkään ihmisen veren olevan minun päälläni. Haluan olla vapaa kaikkien verestä. Ja olen yrittänyt parhaani esittääkseni Kirjoitusten mukaisella tavalla tämän palvelustehtävän, jonka Herra on antanut minulle, niin kuin vain sen parhaiten osaan. Ja tiedän, että Pyhä Henki armossansa antaa minun elää niin, että en usko siinä olevan mitään tahraa.

⁴ Olen kiitollinen veli Peary Greenille ja näille veljille täällä, jotka ovat nähneet vaivaa saadakseen nämä kokoukset täällä onnistumaan. Jos joku tässä kaupungissa on kadotettu, tässä sukupolvessa, niin varmastikaan se ei ole näiden miesten päällä, koska he ovat kääntäneet jokaisen kiven yrittääkseen saada sen onnistumaan. He ovat ruokkineet ihmisiä, järjestäneet heille

nukkumispaikkoja ja panneet tämän televisioon, kaikkialle, ja vain ottaneet rahat suoraan omista taskuistaan, niin että... He tiesivät, että ne ihmisjoukot, joita meillä on, eivät kykenisi kustantamaan sen kaltaista, joten he ottivat sen omista taskuistaan voidakseen tehdä sen.

⁵ Niinpä olen sitä mieltä, että on ihmeellistä, kun jollakin on senkaltaisen näky asiasta. Uskon Hebrealaiskirjeen 11. luvussa on sanottu: "Joiden arvoinen maailma ei ollut." Ja panna oma niska alttiiksi vaaralle aikana, jolloin tämä palvelustehtävä on niin epäsuositettu niin monien ihmisten joukossa, joiden pitäisi uskoa se. Noiden, jotka...

⁶ Siitä on puhuttu, mutta kun jotakin tapahtuu, silloin heiltä jää se näkemättä. Mutta sen vain on oltava sillä tavalla. Teidän täytyy vain ryhdistäytyä ja mennä eteenpäin tietäessänne sen. Muistakaa, että ennen teitä oli samoin. He marssivat suoraan tietä eteenpäin samalla tavalla. Nuo ihmiset eivät koskaan tienneet vierailunsa hetkeä. Ketään profeetoista ei koskaan tunnettu.

⁷ Jeesus sanoi: "Te panitte heidät hautoihin. Nyt te kaunistatte heidän hautojaan. Te olette niitä, jotka panivat heidät sinne. Ketä Jumalan lähettämää te ette olisi vainonneet ja tappaneet?"

⁸ Ottakaamme se ja viekäämme se siitä eteenpäin. Se tuli Martin Lutherin kautta, ja aina Irenaeuksen ja Pyhän Martinuksen kautta. Ja kautta aikakausien on ollut samalla tavalla, jopa Herran profetissan, Joan of Arc'in, kohdalla oli niin.

⁹ Ja te katolilaiset. Kun tuo nainen näki näkyjä, ja niin edelleen, ja kertoi ne, ne tapahtuivat aivan niin kuin hän oli ne sanonut. Mitä te teitte? Te poltatte hänet paalussa noitana. Noin kaksisataa vuotta myöhemmin te heräsitte ja totesitte, mitä olitte tehneet. Tietenkin he tekivät katumuksen, kaivoivat ylös noiden pappien ruumiit, jotka olivat polttaneet hänet, ja heittivät ne virtaan. Osoitti suurta katumusta tehdä niin. He epäonnistuivat.

¹⁰ He sanoivat Pyhän Patrikin olleen roomalaiskatolisen. Jokainen, joka tuntee historiaa, tietää, että se on väärin. Hän oli ehdottomasti, lujasti eri mieltä paavin kanssa. Koskaan hän ei halunnut mennä istuakseen... Hän kieltäytyi ollenkaan uskomasta sitä. Hänen nimensä oli Succat, se ei ollut Pyhä Patrik. Mutta sen jälkeen kun hän oli kuollut ja mennyt pois, te tapoitte tuhansia hänen lapsiaan. Hänen koulunsa, hän ei sallinut ristiinnaulitun kuvaa tai mitään kuvaa olla kouluissaan, ja on yhä Pohjois-Irlannissa tänä päivänä, tuo sama asia. Hän ei päästänyt sitä sisälle kouluihinsa. Hän sanoi: "Ihmiset katsoisivat kuvia sen sijasta, mitä hän halusi heidän näkevän." Hänellä oli Pyhän Hengen voima. Hän puhui kielillä. Hänellä olivat suuret ihmeet ja merkit. Miksei tuo kirkko saarnaa sitä tänään? Näettekö?

teille. Mutta teidän on uskottava se eikä vain hämättävä. Teidän täytyy uskoa se.

Rukoilkaamme nyt ensin kaikki yhdessä.

³²³ Haluan teidän kaikkien... Veljen seistessä tässä tämän mikrofonin ääressä minä myös menen sinne alas laskeakseni käteni heidän päälleen. He ovat minun kansaani, he ovat minun... He ovat tähtiä kruunussani, samoin kuin he ovat teidän kruunussanne, te saarnaajaveljeni. Tulen sinne, koska rakastan heitä, ja he ovat Jumalan lapsia. Me tulemme auttaaksemme heitä.

Rukoilkaamme nyt.

³²⁴ Herra Jeesus, mies, joka voisi sanoa, ettei Sinun Läsnaolosi ole täällä, olisi... jotakin olisi henkisesti vialla. Aivan samalla tavoin kuin, jos joku mies kieltäytyisi auringon valosta, ei hyväksyisi sitä. Jos joku kertoisi hänelle auringon paistavan, ja hän juoksisi kellariin ja sulkisi oven ja sanoisi: "Minä kieltäydyn uskomasta sitä! Minä kieltäydyn uskomasta sitä!" No niin, me tietäisimme, Herra, että jotakin olisi henkisesti vialla tuon miehen kohdalla. Ja niin tekee mies, joka sulkee sydämensä, kun Jeesuksen Kristuksen Sanan Valo on julkituotu ja sanoo: "Minä en usko Sitä." Jotakin on hengellisesti vialla tuon miehen kohdalla.

³²⁵ Niinpä me tiedämme, että Sinä olet täällä, Isä, ilman epäilystäkään me uskomme sen. Me näemme Sinun, Sinun jalanjälkesi. Me näemme Sinun tuntomerkkisi. Me näemme Sinun Sanasi.

³²⁶ Täällä seisoo satoja tässä rukousjonossa. Ja hienoja jumalanmiehiä seisoo täällä, suuria uskonsotureita. Minä kävelen alas pannakseni olkani heidän olkaansa vasten, Herra. Kun nämä sairaut ihmiset kulkevat tämän rukousjonon lävitse, voikoon jokainen heistä tietää, että se ei ole vain joidenkin miesten ohi kulkemista. He kulkevat lupauksen Ristin alta. Voikoot he mennä pois täältä parantuneina, mennä pois iloitin, tulla terveiksi ja kertoa pastoreilleen. Voikoon se aiheuttaa vanhanaikaisen herätyksen esiinmurtautumisen ympäri tätä seutua, Herra, tuodakseen monia sieluja Sinulle, Herra. He ovat Sinun. Auta heitä. Paranna heidät, minä rukoilen Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

Haluan, että jokainen pitää päänsä nyt kumarrettuna ja rukoilee.

³²⁷ Ja haluan, että kun te... Kuunnelkaa, te rukousjonossa nyt. Kun te kuljette tästä ohitse, aivan niin kuin olisitte Ristin alla, uskokaa kaikella, mitä teissä on. Lähtekää täältä iloitin, onnellisina ja sanokaa: "Kiitos Sinulle, Herra. Minä uskon parantumiseeni." Ja jos te ette usko sitä, silloin voitte aivan yhtä hyvin mennä takaisin istumaan, koska se ei tule tekemään teille mitään hyvää.

³²⁸ Haluan koko seurakunnan, jokaisen, ikään kuin ryntäävän Taivaaseen, Kristuksen Läsnaoloon, ja sanovan: "Herra Jeesus, tee itsesi tunnetuksi meille

³¹⁴ Täällä on eräs nuori saarnaaja jossakin. Näin hänet täällä hetki sitten. Hänen nimensä on Martin. Olen unohtanut... Hän on yksi kokousten rahoittajista. Tässä hän on.

³¹⁵ Noin keskiyöllä, hyvin lähellä sitä, joku herätti minut huoneessani. Nuori mies itki, nuori saarnaaja, hänen pieni lapsensa oli juuri kuollut. Kyyneleet juoksivat alas hänen kasvoiltaan.

³¹⁶ Hän on aivan jostakin... Mikä onkaan tuon kaupungin nimi, jossa he asuvat? [Joku sanoo: "Missouri."] Missouri. Missä siellä? ["Wardellissa, Missourissa."] Wardellissa, Missourissa. Tunnen tuon pojan ja tunnen myös hänen veljensä tässä. He ovat ystäviäni.

³¹⁷ Tämä veli käveli sinne sisälle kyynelten juostessa alas poskia pitkin ja sanoi: "Veli Branham, soitin juuri. Vaimoni juuri soitti minulle. Pieni lapseni lakkasi juuri hengittämästä." Oi, kuinka voisi Jumala... Aivan niin kuin: "Jopa nytkin, Herra! Jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi tarvinnut kuolla." Näettekö, hän teki tunnustuksen minulle. Hän tunnusti Herran Sanan, näetehän, sen mitä saarnasin, Totuudeksi. Hän sanoi: "Minä uskon, että sinulla on Herran Sana. Vain pyydä Häneltä, ja lapseni on jäävä eloon." Kymmenen minuutin kuluttua siitä, hänen lapsensa hengitti normaalisti ja on nyt terve.

³¹⁸ Poikani Billy Paul, joka seisoo täällä jossakin, oli mennyt ulos puhumaan hänen kanssaan. Ja minä olin siellä pyjamassani. Ja muutamaa minuuttia myöhemmin hän tuli takaisin ja sanoi: "Isä, isä, katso tätä!" Hänen kurkkunsa oli kokonaan turvonnut ja punainen ja oli suunnilleen näin paksu. Hän sanoi: "Suuri, mustannäköinen hämähäkki, jossa oli punainen piste, puri minua siellä, kun seisoin puhumassa Johnille. Ja katso sitä, kuinka se on turvonnut."

³¹⁹ Minä sanoin: "Oi, Billy, ehkä se oli musta leski." Ja minä sanoin: "Katso kurkkuasi, kuinka se on turvonnut."

³²⁰ Panin käteni sen päälle. Minä sanoin: "Herra Jeesus", kymmenessä minuutissa siellä ei ollut edes... ette olisi voineet sanoa, että sitä olisi siellä koskaan ollutkaan, tuota puremaa. Näettekö? Mitä se on? Näettekö?

³²¹ Joku tuli sisälle toimistoon eräänä päivänä, ja yksi apulaisista tuli ulos. Ja hän sanoi: "Sanokaa veli Branhamille, että hän vain sanoisi, että minun lapseni..." Hän sanoi: "Uskon, että jos sinä vain sanoisit sen." Mutta katsokaahan, en voi sanoa sitä, ennen kuin Hän sanoo sen minulle.

³²² Mutta täällä minulla on Sana, joka sanoo: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." No niin. Jumala ei voi tehdä noita asioita ja jättää teitä seisomaan sinne ilman, että te uskoisitte. Teidän täytyy uskoa. Uskokaa sama asia, ja se tulee tapahtumaan

¹¹ Ja kaikki nuo ihmiset, he eivät koskaan tunteneet heitä ennen kuin he olivat menneet, kuolleet, vasta sen jälkeen me yritämme rakentaa heidän hautojaan. Se on totisesti, niin että me elämme...

¹² Seurakunta on aina elänyt toisen päivän valon heijastuksessa. Ja sitten, heijastus on väärä valo. Mikä on heijastus? Se on tiellä olevan kangastuksen kaltainen. Aurinko paistaa ja saa aikaan kangastuksen. Näyttää aivan siltä kuin siellä olisi vettä, mutta te ette koskaan pääse sen tykö, sitä ei ole siellä. Samalla tavoin ihmiset toimivat tänään. He lupaavat jotakin, mikä tulee olemaan kaukana edessäpäin, tai jotakin, joka on kaukana takanapäin, tai kaukana täällä edessä, mutta he eivät koskaan pääse sen tykö.

¹³ Olen niin kiitollinen, että meidän Jumalamme ei ole sen kaltainen Jumala. Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan. Me pääsemme siihen, kun me uskomme sen. Siellä se on, kaikki, mitä on tälle aikakaudelle luvattu. Se tekee asian vaikeaksi, mutta kuitenkin meidän täytyy kaikesta huolimatta uskoen mennä suoraan eteenpäin.

¹⁴ Ja minä todella arvostan kaikkien teidän hienoa yhteistyötänne ollessamme täällä kaupungissa.

¹⁵ Olin täällä monia vuosia sitten vanhojen ystäväni veli Bosworthin ja Raymond Richeyn kanssa, ja monet veljistä tulivat tänne. Minä yhä uskon tuon saman Evankeliumin. En ole muuttanut siitä hitustakaan, se on yhä edelleen tuo sama asia. Mutta katsokaahan, silloin oli meneillään herätystä. Ja kun ei ole minkäänlaista herätystä, te ette yksinkertaisesti saa asioita tehdyksi.

¹⁶ Palvelustehtävä on nyt paljon pidemmälle edistynyt. Silloin se vain kertoi teille, että tämä tulisi. Kuinka monet muistavat sen? Varmasti, te muistatte sen. Ja se tuli aivan täsmälleen, niin kuin se sanoi sen tulevan.

¹⁷ Silloin otin ihmiset ja laskin käteni heidän päälleen. Sanoin teille, mitä Hän sanoi minulle, ja juuri sillä tavalla se tapahtui. Se oli tarkalleen niin. Se ei koskaan pettänyt, se oli totuus, joka kerta, joten sen täytyy tulla Jumalalta. Kukaan ei voisi epäillä sitä. Mutta katsokaahan, herätystä ei ole meneillään.

¹⁸ Pelkästään läsnäolonne kävellessänne ihmisten joukossa, ja ihmiset nousivat ylös telttavuoteilta ja paareilta ja kävelivät. Vain laskiessanne kädet heidän päällensä, oi, se pani heidät liikkeelle. Olen nähnyt rukousjonoja, joiden kautta on tullut neljä ja viisisataa ihmistä, kuuroja, mykkiä, sokeita, kieresilmäisiä, eikä yksikään heistä jäänyt parantumatta, jokainen heistä parantui.

¹⁹ Yrittäkääpä sitä tänään? Näettekö, ei ole lainkaan tulta. Roomassa, kun tulet sammuivat Vistan temppelissä, ihmiset menivät kotiin. Näettekö? Nyt ei

ole mitään herätyksen tulta kannustamassa sitä, näettehän, juuri siitä on kysymys.

²⁰ Jonkin ajan kuluttua, jos maailma pysyy pystyssä, he alkavat jälleen elää heijastuksessa. Näettekö? Ja sillä tavalla on aina käynyt, se on kulkenut ylitse ja mennyt heidän ohitse, ja tuo sukupolvi tullaan tuomitsemaan sen tähden, mikä meni heidän ylitseen, ja jota he epäonnistuivat näkemään.

²¹ Jeesus Kristus on elossa tänä iltapäivänä. Hän kulkee täällä ympäri kanssamme nyt. Hän on aina läsnä oleva. Missä tahansa on kaksi tai kolme koolla Minun Nimessäni., siellä Minä olen heidän keskellään. Ettekö tahtoisi uskoa sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²² Toivon, jos Herra viipyy, pääseväni tulemaan takaisin ollakseni kanssanne uudestaan jonkin aikaa. Jos en koskaan näe teitä uudestaan. Kun tapaan teidät siellä Kristuksen Tuomioistuimen ääressä, missä me kaikki tulemme tapaamaan toisemme, niin muistakaa, olen kertonut teille Totuuden. Tulen yhä sanomaan sen, kun tapaan teidät Siellä. Siihen asti, voikoon Herra siunata teitä, runsaasti.

²³ Rukoilkaa puolestani. Minä tarvitsen teidän rukouksianne. En ole niin nuori kun olin silloin. Se oli noin kaksitoista, neljätoista vuotta sitten.

²⁴ Joku kysyi minulta eräänä päivänä: "Kuinka vanha olet, veli Branham?"

²⁵ Minä sanoin: "Ylitin juuri kaksikymmentäviisi." Minä sanoin: "Kaksikymmentäviisi vuotta sitten." Ja minä... te ette... te tunnette sen. Ihminen vain...

²⁶ Kun olette syntyneet, te alatte kasvaa tai palaa niin kuin kynttilä. Te olette syntyneet, mutta te kasvatte, kunnes olette noin kaksikymmentäkaksi-, kaksikymmentäkolmevuotias. Enkä välitä siitä, kuinka hyvin te huolehditte itsestänne, juuri siinä vaiheessa te alatte kuolla ja te tulette jatkuvasti pienemmäksi ja pienemmäksi, kunnes olette palaneet loppuun.

²⁷ Kysyin eräänä päivänä Kiwanis-klubilla puhuessani, minä sanoin: "Haluan jonkun..."

²⁸ Eräs lääkäri sanoi minulle: "En voi uskoa tuohon kertomukseen Kristuksesta, koska en voi uskoa neitseelliseen syntymään." Hän sanoi: "En usko että on olemassa mitään sen kaltaista asiaa."

²⁹ Minä sanoin: "Minusta luonnollinen syntymä on salaperäisempi kuin neitseellinen."

³⁰ Luonnollinen syntymä, kun näkee, miten se tapahtuu, ja mikä ratkaisee sen, kun tuo munasolu hedelmöittyy, kun siellä on tuhansia alkio- ja munasoluja. Se ei ole sillä selvä, että kaksi ensimmäistä kohtaa toisensa... Te

sen? ["Aamen."] Silloin Jeesus ei koskaan tehnyt yhtään ihmettä, ennen kuin Isä näytti Hänelle näyssä, miten toimia. Ne ovat Hänen omia Sanojansa. Jos niin ei ole, silloin me olemme kaikki kadotettuja emmekä tiedä, missä me olemme. Siinä se on teille. Katsokaahan. Hänen Sanansa ovat erehtymättömät.

³⁰⁷ Katsokaa Häntä kulkemassa väkijoukon lävitse Betesdan lammikolla, ...noin tunti sitä ennen. Siellä makasi suuri väenpaljous, rampoja, ontuvia, sokeita, näivettyneitä. Kuinka monet tietävät, että se on totta? Ja Hän ei koskaan koskenut yhteenkään heistä, ja kuitenkin Hän oli sääliä tunteva Jumala. Uskotteko Hänen tunteneen sääliä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hän jätti sen äidin, jolla oli vesipäinen lapsi, ja tuon vanhan sokean isän, joka huusi jotakuta panemaan hänet veteen, kun se olisi liikutettu. Sääliä tunteva Jumala! Näettekö?

³⁰⁸ Ihmiset eivät tiedä, mitä sääli on. He sekoittavat *phileo* rakkauden *agape* rakkauteen. Ne ovat kaksi täysin toisistaan eroavaa rakkautta. Säälin kanssa on samoin: halu ja sääli ovat kaksi eri asiaa.

³⁰⁹ Mutta katsokaahan, Hän meni erään miehen tykö, jolla ehkä oli eturauhasvaiva, tai ehkä se oli tuberkuloosi. Se teki hänet hitaaksi, ja hänellä oli ollut se kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Se ei tulisi tappamaan häntä. Hän meni tuon miehen tykö ja sanoi: "Tahdotko tulla terveeksi?" Kuinka monet tietävät, että se on totta? Ja Hän jätti muun yleisön makaamaan sinne.

³¹⁰ Mitä jos Hän olisi tänään tehnyt sen Beaumontissa? "Voi hyvänen aika, eihän tuollaisessa Jumalallisessa parantumisessa ole yhtään mitään", näettekö.

³¹¹ Katsokaahan, he eivät ymmärrä asiaa. Jeesus on sama eilen, tänään ja ainiaan. "Minä en tee mitään, ennen kuin Isä ensin näyttää sen Minulle."

³¹² Mutta monet ihmiset vain makasivat Hänen valossaan ja parantuivat oman uskonsa kautta. Eräs pieni nainen kosketti Hänen vaatettaan ja tuli terveeksi. Kuinka moni tietää sen? Parantuminen perustuu teidän uskoonne. Jumalan julki tuleminen perustuu Hänen Sanansa lupaukseen, mutta teidän uskonne Hänen julki tulemiseen on se, mikä parantaa teidät. Jos ette usko, ei ole väliä sillä, vaikka maailman pyhin mies seisoi siellä koko pitkän päivän rukoilemassa puolestanne, se ei hyödyttäisi yhtään mitään, ennen kuin te painokkaasti itse uskoisitte sen. Jeesus voisi itse seistä täällä ruumiillistuneena ja laskea kätensä päällenne, ja silti te ette parantuisi. Kuinka monet tietävät sen? "Hän ei voinut tehdä monia mahtavia tekoja heidän epäuskonsa tähden." Niin sanoo Kirjoitus.

³¹³ Niinpä te rukousjonossa olevat näette, että kyseessä on teidän uskonne Sanaan. Jos te nyt näette Jumalan tekevän sen, mitä Hän on juuri tehnyt... Kuulkaahan, sallikaa minun antaa yksi pieni todistus, sillä aikaa kun te valmistaudutte. Kuunnelkaa tarkasti. Toissailtana...

katolilainen pappi, mikä olettekin. Jos te uskotte, että Jeesus Kristus parantaa sairaat ja antoi opetuslastensa tehtäväksi laskea kätensä sairaiden päälle, jotta he parantuisivat. Tahtoisitteko tulla tänne?

²⁹⁸ [Joku veli sanoo: “Käske jokaista menemään taakse.” Veli Pearry Green sanoo: “Tahtoisiko jokainen, joka haluaa rukousta puolestaan, mennä sinne taakse.”]

²⁹⁹ Menkää nyt sinne taakse ja seuratkaa jonoa sitä kautta ympäri, näettehän. Kaikki nämä jonot nyt, menkää suoraan sinne taakse ja ottakaa paikkanne. Seuratkaa jonoa ympäri sitä kautta ja pitäkää oma paikkanne, juuri niin järjestyksessä vain voitte.

³⁰⁰ Ihmettelenpä, veljet, olisiko meidän parempi mennä tänne alas? Luulisin, että se on hyvä ajatus. Parasta jättää tämä mikrofoni tähän. Roy, seiso sinä tässä mikrofonin ääressä. Tai, kyllä, sinun on parasta tulla alas kanssani, näethän. Kyllä, tai ellet halua seistä täällä. Hyvä on Roy, seiso sitten tässä. Hyvä on.

³⁰¹ Nyt te menette. Nyt haluan, ettei kukaan lähde pois, olkaa hyvät. Näettekö, juuri se asia, jonka puolesta olemme rukoilleet!

³⁰² Nyt te sanotte: “Veli Branham, miksi sinä tuot kaikki nämä saarnaajat tänne?” Minä tulen heidän kanssaan. Mutta minä...

³⁰³ Katsokaahan, siinä kyse siitä, että heillä on aivan yhtä suuri oikeus rukoilla sairaiden puolesta kuin minullakin, tai kenellä tahansa, yhtä suuri oikeus kuin Oral Robertsilla tai millään hierarkialla, ei ole väliä sillä, kuka hän on. Heillä on aivan yhtä suuri oikeus rukoilla sairaiden puolesta kuin Pietarilla, Jaakobilla, Johanneksella, Matteuksella, Markuksella, Luukkaalla, tai heillä kellään muulla oli. He ovat saarnaajia, Jumalan kutsumia. Satuain näkemään siellä kaksi tai kolme veljeä, jotka tunnen henkilökohtaisesti, joilla on sairaiden puolesta rukoilemisen palvelustehtävä.

³⁰⁴ Nyt muodostaessanne jonoa tähän, haluan... Kuinka monet yleisön joukossa ovat perin pohjin vakuuttuneita ja uskovat koko sydämestään, että Jumala tahtoo parantaa nuo ihmiset? [Seurakunta iloitsee ja sanoo: “Aamen.”] Varmasti on niin. Tietenkin, Jumalan tahto on parantaa heidät.

³⁰⁵ Miten he nyt parantuvat? Jos Hän itse olisi täällä, Hän ei voisi tehdä yhtään enempää, kuin mitä Hän on tehnyt juuri nyt. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Vain sen mitä Hän on tehnyt nyt, sen Hän tekisi, koska Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan.

³⁰⁶ Kuinka monet tietävät, että Pyhä Johannes 5:19 sanoo: “Poika ei voi tehdä mitään itsessänsä”? Kuinka monet tietävät sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] “Vaan sen, minkä Hän näkee Isän tekevän, sen myös Poika tekee.” Uskotteko

sanotte: “Mutta jos nuo kaksi ensimmäistä...” Ei, ei. Katsokaahan, yksi alkiosolu saattaa tulla aivan sperman takaosasta ja yksi munasolu jostakin keskeltä, ja se ratkaisee, tuleeko se olemaan tyttö tai poika, mustapäinen, punapäinen, sinisilmäinen, tai mitä se tulee olemaan. Jokin tekee tuon ratkaisun. Loput niistä kuolevat.

³¹ On niin salaperäistä nähdä Jumalan työskentelevän ja sitten nähdä ihmisten pienessä rajoitetussa mielessään, niin kuin meillä on, yrittävän kieltää Hänen suuret tekonsa.

³² Tämä mies sanoi minulle, ettei hän voinut uskoa mitään, mitä ei voitu tieteellisesti todistaa.

Minä sanoin: “Uskotko, että sinulla on sielu?”

Hän sanoi: “Varmasti.”

³³ Minä sanoin: “Todista minulle sitten tieteellisesti, että sinulla on se.” Minä sanoin: “Uskotko, että on sellaista asiaa kuin rakkaus?”

Hän sanoi: “Varmasti.”

Minä sanoin: “Rakastatko sinä vaimoasi?”

“Kyllä.”

³⁴ Minä sanoin: “Osoita minulle sitten tieteellisesti, mikä osa sinussa on rakkaus. Haluan ostaa sitä vähän. Menen kauppaan tai minne tahansa, missä he sitä myyvät. Tarvitsen melkoisesti sitä. Haluaisin ostaa vähän rakkautta.” Näettekö?

³⁵ Koko Jumalan sota-asu on yliluonnollinen. Rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, nöyryys, kärsivällisyys ja Pyhä Henki. Näettekö? Jokaisen uskovon sota-asu on katsoa Näkymättömään ja uskoa, mitä on sanottu. Näettekö? Te ette näe, mitä te uskotte. Näettehän, te ette näe. Te ette missään tapauksessa näe sitä. Te katsotte sitä silmillänne, mutta te näette sydämellänne. Ymmärrätekö? Te katsotte mitä tahansa ja sanotte: “En voi nähdä sitä”, niin te tarkoittatte, että te ette ymmärrä sitä.

³⁶ Niinpä kysyin häneltä tätä. Minä sanoin: “Jos minulla on tässä kannullinen vettä ja asetan lasin tähän ja alan kaataa vettä tästä kannusta lasiin. Ja kun se on tullut puoliksi täyteen, ja minä jatkan kaatamista, niin kuitenkin sen pinta alkaa laskea. Todista minulle tieteellisesti, minne tuo vesi menee.” Näettekö?

³⁷ Minä sanoin: “Kun olin nuori poika, kuusitoistavuotias, söin samaa ruokaa kuin nytkin: papuja, leipää, perunoita, lihaa.” Minä sanoin: “Joka kerta syödessäni, mitä se sai aikaan? Se rakensi verisoluja. Tulin suuremmaksi ja vahvemaksi koko ajan, kunnes tulin noin kaksikymmentäkaksivuotiaaksi. Syön enemmän ja paremmin nyt kuin silloin, koska minulla silloin ei ollut

mitään, mitä syödä. Mutta nyt syön enemmän ja parempaa kuin silloin, mutta nyt tulen vanhemmaksi ja heikommaksi. Ja kuitenkin tuo ruoka rakentaa verisoluja. Lisään itseeni uutta elämää koko ajan ja menen alaspäin koko ajan.” Se johtuu sovitusta tapaamisesta. Me tulemme pitämään sen, se tapahtuu Jumalan kanssa. Oikein. Me tulemme pitämään sen.

³⁸ Te ette voi tieteellisesti todistaa Jumalaa. Te vain uskotte Jumalaan ja te uskotte Häntä Hänen Sanansa mukaisesti.

³⁹ Nyt tänä iltapäivänä haluan kiittää jokaista teitä. Tätä mukavaa, pientä sisarta täällä pianon ääressä, tätä tässä. Ja kaikkia teitä ihmisiä, saarnaajia, jokaista teitä. Herra siunatkoon teitä.

⁴⁰ Yö ei ole liian pimeä, eikä sade liian kova, ettenkö auttaisi teitä, jos vain voisin. Minulla oli tapana sanoa, että voisin tulla tykönnä, mutta nyt teitä on liian monia. Se on levinnyt yli maailman, näettehän, ja se on kaikkialla. Mutta soittakaa minulle tai kirjoittakaa kirje, niin tulen lähettämään teille rukousliinan, mitä vain voin tehdä, se kaikki on täysin ilmaista. Tässä ei ole kysymyksessä raha. Näettekö?

⁴¹ Pidän kokoukseni tämän kaltaisina, niin että voisin tulla sinne, missä heillä ei ole rahaa. Pidän tässä äskettäin kahden illan kokoukset tabernaakkelissa, johon mahtui vain kaksikymmentä ihmistä. Se oli hirvittävää, siellä oli noin kymmenen astetta pakkasta, mutta Herra lähetti minut sinne, ja suuria asioita tapahtui.

⁴² Minulla ei ole mitään suuria radio- ja televisio-ohjelmia ja kaikkia näitä muita asioita. Toisilla veljillä on niitä. He ovat ehkä älykkäitä, intellektuelleja. He tietävät, mitä tehdä, ja Herra suo sen heille. Kuten Oral Roberts, ja sen kaltaiset miehet. Hänellä täytyy olla tuhansia dollareita päivässä, hän ei voi toimia millään muulla tavalla, ja se tapahtuu hyvän asian tähden. Eikä se ole minun tehtäväni.

⁴³ Minä halusin omani pysyvän pienenä ja nöyränä minne tahansa menenkin, ja minne tahansa Jumala minut kutsuu. Mikään ei ole silloin estämässä minua. Minä vain lähdän ja menen sinne, missä tahansa se onkin. Sellainen on minun palvelutehtäväni.

⁴⁴ Rukoilkaa puolestani, että Herra auttaisi minua pitämään Uskon, etten katsoisi taaksepäin, vaan katsoisin eteenpäin sinne, mihin olen menossa. Etten katsoisi sinne, missä olen ollut, vaan katsoisin sinne, mihin olen menossa. “Unohtaen menneet asiat me ponnistelemme kohti korkean kutsumuksemme päämäärää Kristuksessa.”

⁴⁵ Haluan tänään lukea jotakin Jumalan Raamatusta. Valitsin vain pienen tekstin, koska sanoin teille, että tulisin rukoilemaan sairaiden puolesta tänä

lupauksen Sanan mukaisesti? Nostakaa ylös kätenne, jokainen, joka on täydellisesti vakuuttunut, että se on Herra Jeesus Kristus. Aamen. Jumala siunatkoon teitä.

²⁸⁸ Tiedän, että teitä on opetettu. Jokaiselle teistä on opetettu jotakin. Ja näen, että se on, se on... niin voitelu, se huojuu nyt kaikkialla, näettehän. Teille on opetettu, että teidän täytyy laskea kädet sairaan päälle. Se on perinnäissääntö. Se kyllä sopii. Jeesus kannatti sitä.

²⁸⁹ Mutta tuo roomalainen, olen yrittänyt saada teidät ymmärtämään sen tällä viikolla. Tuo roomalainen sanoi: “Minä en ole sen arvoinen, että Sinä tulet kattoni alle. Sano vain sana!” Näettekö?

²⁹⁰ Jos joku laskee kädet päälleen, silloin sanotaan: “Veli se-ja-se laskee kädet päälleni, kunnia Jumalalle!”

²⁹¹ Tulen pyytämään saarnaajia, uskovia saarnaajia, tulemaan tänne, niin että ne eivät ole vain minun käteni. Se on juuri se, mistä Jeesus puhui: “He laskevat kätensä sairaiden päälle.”

²⁹² Me tulemme rukoilemaan jokaisen sairaan puolesta. Kuinka monella on rukouskortit? Kaikkialla siellä rakennuksessa, antakaapa meidän nähdä kätenne. Kyllä, me lupasimme sen teille, ja nyt meillä on puoli tuntia täyttääksemme lupauksemme. Minä tulen pyytämään...

²⁹³ Kuinka me ottaisimme tämän jonon, veli Pearry, onko sinulla mitään ehdotusta? Tältä puoleltako, täällä?

²⁹⁴ Nouskoon tällä puolella olevat seisomaan seinän vierelle, menkää tätä kautta ja seiskää seinän vierellä, [Eräs veli puhuu veli Branhamin kanssa koskien rukousjonoa.] Hyvä on, se on hienoa. Nouskaa seisomaan tällä puolelle.

²⁹⁵ Kaikki tästä keskiosastosta täällä, nouskaa seisomaan käytävälle. Nouskaa vain seisomaan käytävälle, ne, jotka ovat täällä keskellä, astukaa ulos käytävälle.

²⁹⁶ Ne, jotka ovat tällä puolella, seiskää tällä puolella. Ne, jotka ovat täällä keskellä, tälle puolelle, ja vain seurakkaa jonoa, kun vuoronne tulee. Juuri niin. He tulevat sinne neuvomaan teitä, mitä tehdä.

²⁹⁷ Minä pyydän, sopiiko se, veli Pearry? [vVeli Pearry Green sanoo: “Varmasti.”] Minä pyydän niitä saarnaajia, jotka uskovat Kristukseen, että Kristus tulee auttamaan näitä sairaita ihmisiä käten päälle laskemisen kautta. Ja seuraamalla Hänen käskyjään pyydän teitä tulemaan tänne ja seisomaan kanssani, jos te uskotte tämän Totuudeksi. Kuka tahansa Evankeliumin saarnaaja, olit sinä sitten metodisti, baptisti, presbyteeri, luterilainen,

voi kertoa minulle, mikä vaivasi on, aivan niin kuin olisit rukousjonossa? Uskotko, että niin voi tapahtua, täältä korokkeelta? Uskotko? Sinulla on korkea verenpaine, josta sinä kärsit. Se on oikein, kohota kätesi. Hyvä on. Usko ja sinä voit olla parantunut.

²⁸² Tuo nainen hänen vieresssänsä, mitä sinä ajattelet, sisar? Katso tännepäin minuun. Uskotko minun olevan Jumalan profeetan, tai Hänen palvelijansa? Teetkö sen koko sydämeestäsi? Uskotko Jumalan voivan kuvailla minulle, niin kuin Jeesus teki tuolle naiselle kaivolla heidän tultuaan yhteen, että Hän voisi kertoa minulle, mikä sinun vaivasi on? Uskotko? Auttaisiko se sinua, auttaisiko se sinua uskomaan? Katsohan. Oi, sinulla on vakava asia. On kyseessä poikasi, poika. Kyllä, ja tuolla pojalla on hermosairaus. Hän on kotona. Kyllä. Jos se on oikein, kohota kätesi ylös. Usko kaikesta sydämeestäsi, poika on tuleva terveeksi. Usko sinä se.

²⁸³ Tuo viereinen nainen siellä. Uskotko sinä sisar koko sydämeestäsi? Uskotko minun olevan Hänen profeettansa, Hänen palvelijansa? Uskotko, että se on Jeesus Kristus, vain lahjan kautta, joka...

²⁸⁴ Profetia on lahja. Tiedättehän, Jumalan lahja, se on määrätty kauan sitten, ennen maailman alkua. Sen täytyi olla säädetty tätä päivää varten. Teillä ei ole mitään tapaa tietää, mikä on mitään. Jumala vain tuo sen julki ja tulkitsee Sanansa.

²⁸⁵ Uskotko sen olevan niin, sen, mitä olet kuullut? Uskotko, että voisin... Jos voisin kertoa sinulle, mikä on vikana, niin sinä tietäisit, etten se olisi minä. Sen täytyisi olla joku Toinen, vain minun ääneni, mutta joku muu käyttäisi sitä. Aivan niin kuin tämä mikrofoni, se on mykkä siihen asti, kunnes joku puhuu sen kautta. Me olemme vieraita. Näettehän? Kadotin kosket...

²⁸⁶ Tässä hän on. Kyllä. Tuo nainen kärsii aneemisesta tilasta. Se on hänen veresssänsä. Jos se on oikein, nosta kätesi ylös, rouva. Se on oikein. Sinä myös rukoulet tämän pikkumiehen puolesta tässä rivin päässä. Jos se on oikein, heiluta kättäsi. Jos Jumala voi sanoa minulle, mikä pienellä pojallasi on vikana, niin tahdotko uskoa koko sydämeestäsi, että Jumala puhuu minulle, ja että se on oikein? Hän kärsii äärimmäisestä hermostuneisuudesta. Niin on, eikö olekin? Silloin laske kätesi hänen päälleen ja usko koko sydämeestäsi, ja hän on tuleva terveeksi.

²⁸⁷ Minä haastan teidät uskomaan Sen! NÄIN SANOO HERRA JUMALA. Texas, jos te kuolette synnissä, te kuolette ilman minun vertani yllänne. Muistakaa, teidän verenne ei ole minun ylläni. Siinä on Totuus! Se on Jeesus Kristus tuotuna julki rukousjonoissa, missä tahansa se on. Uskokaa Herraan Jeesukseen Kristukseen! Teettekö sen? Oletteko vakuuttuneita, oletteko perin pohjin vakuuttuneita, että sen täytyy olla Jeesus Kristus, tämän päivän

iltapäivänä. Kaikkien niiden puolesta, joilla on rukouskortit ja niiden, jotka haluavat puolestaan rukoiltaan. Heidän puolestaan tullaan rukoilemaan. Hän on tekevä sen, ja minä yritän aina pitää lupaukseni.

⁴⁶ Nyt kun sanon sen, niin joku sanoo: "Mutta sinä lupasit olla eräässä tiettyssä paikassa."

⁴⁷ En epäile, etteikö täällä Yhdysvalloissa olisi neljää tai viittä paikkaa, missä minun pitäisi olla tänään, missä joku on sanonut, että olisin siellä. Minä en ole koskaan sanonut olevani siellä. Mutta he sanovat sen, näettehän, ja panevat sen lehtiin. He soittelevat kotiini koko ajan ja sanovat: "Missä on vika?" He sanovat vaimolle tai jollekin toimistossa: "Mutta hänenhän piti olla täällä. He ilmoittivat siitä lehdestä." Enkä minä edes tiennyt siitä mitään. En voi mitään sille. Minä olen vastuussa vain siitä, mitä itse sanon.

⁴⁸ Niinpä nyt tänä iltapäivänä haluan, että me kaikki jälleen nousemme seisomaan Sanan lukemista varten.

⁴⁹ Ja yritämme päästä ulos noin tunnin kuluessa, jos Herra suo, niin että voitte olla pirteitä menemään kirkkoon tänä iltana. Ja syy siihen, miksi meillä on nämä kokoukset sunnuntaina iltapäivällä, on se, että emme ryöstäisi ketään omista seurakunnistanne. Ihmiset, jotka haluavat puolestaan rukoiltaan täällä, sairaat ja vaivatut, no niin, me aina rukoilemme heidän puolestaan, eikä se silloin häiritse teidän kokouksianne.

⁵⁰ Kaikesta huolimatta on monta kertaa miehiä, joiden kanssa olen eri mieltä, ja he ovat eri mieltä minun kanssani. Mutta jos sitä ei voida sietää eikä se johda parempaan yhteyteen, ja niin edelleen, silloin en halua sanoa siitä mitään. Voin olla eri mieltä jonkun miehen kanssa vaikka kuinka paljon tahansa, mutta jos en voi sydämestäni panna kättäni hänen ympärilleen ja tietää, että hän on veljeni, silloin minun ei tulisi puhua hänelle. Niin se on. Meidän täytyy toimia niin.

⁵¹ Nyt haluan teidän menevän Raamatuissanne Jesajan 6. lukuun. Haluan tänä iltapäivänä lukea sieltä tätä loppukokousta varten ja ottaa tekstin.

Sinä vuotena, jona kuningas Ussia kuoli, minä näin myös Herran istumassa ylhäällä valtaistuimella, korkealla ja korotettuna, ja hänen laahustimensa täytti temppelin.

Sen yläpuolella seisivat serafit. Heistä kullakin oli kuusi siipeä. kahdella hän peitti kasvonsa, kahdella hän peitti jalkansa ja kahden avulla hän lensi.

Ja he huusivat toinen toisillensa ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä, on sota joukkojen HERRA. Koko maa on täynnä hänen kirkkauttaan.

Ja oven pylväävät järkkyivät hänen äänestänsä, joka kuului, ja huone täyttyi savulla.

Silloin sanoin minä: Voi minua, sillä minä tuhoudun, koska olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, sotajoukkojen HERRAN.

Silloin lensi yksi serafeista luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta.

Ja hän laski sen suuni päälle ja sanoi: Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi. Sinun vääryytesi on otettu pois, ja sinun syntisi on puhdistettu.

Myös minä kuulin Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä minä olen, lähetä minut.

⁵² Kumartakaamme päämme.

⁵³ Kaikkein armollisin Herra, ota nämä sanat ja voikoon meidän sydäntemme ajatukset olla Sinulle otollisia. Voikoon suuri Pyhä Henki siirtyä puhujan huuliin ja kuulijan korviin, ja voikoon se yhdessä tuoda kunnian Sinun Nimellesi Sinun Sanasi kautta, sillä me pyydämme sitä Jumalan kirkkaudeksi. Aamen.

Voitte istuutua.

⁵⁴ Tulen nyt tarkkaamaan sitä, että meillä olisi paljon aikaa rukouspalvelua varten. Kuunnelkaa nyt tarkasti, kun yritän puhua siitä näiden muutamien Kirjoitusten ja muistiinpanojen mukaan, joita olen kirjoittanut tänne. Joskus, kun en ole väsynyt ja lopussa, en kirjoita muistiin Raamatunpaikkaa, jotta muistaisin sen. Mutta viime aikoina on ollut niin, että en voi palauttaa sitä mieleeni. Niinpä kirjoitan sen muistiin tänne, jotakin pientä, kuten jonkun tietyn Kirjoituksen ja tiedän, mitä se merkitsee, ja voin jatkaa siitä eteenpäin.

⁵⁵ Haluan puhua aiheesta: *Vaikutus*.

⁵⁶ No niin, tiedättekö, on olemassa joku, johon te teette vaikutuksen. Teidän elämänne on kirje, jota kaikki ihmiset lukevat. Sen vuoksi, jos teidän elämänne ei ole todistuksenne mukaista, tai mieluumminkin teidän todistuksenne ei ole teidän elämänne mukaista, silloin te panette kompastuskiven jonkun tielle, sillä joku tarkkailee teitä. Joku pieni lapsi tarkkailee äitiään, tarkkailee isäänsä.

⁵⁷ Tässä joitakin vuosia sitten luin pienen artikkelin, suunnilleen joulun aikana, joka oli... joka lämmitti murheellista sydäntäni. Kun eräs mies oli ollut ulkona, ja hän oli hyvä mies, eikä hän itse asiassa ryypännyt. Mutta hän oli

tiedä, mitä Hän tulee tekemään, tahdotko uskoa sen? Sinä tiedät, että sen täytyy olla Jeesus Kristus.

²⁷⁶ Sinä olet kaukana minusta. Sinä et voisi koskettaa minua. Koska jos koskettaisit minua, sen täytyisi olla fyysistä. Sinun täytyy koskettaa Henkeä. Tuo Henki on Kristus. "Hän on nyt Ylipappi", sanoo Raamattu, "jota voidaan koskettaa heikkouksiemme tunnolla."

²⁷⁷ Myös sinä kärsit. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, mikä sinun vaivasi on? Sinä kärsit selkäviasta ja korkeasta verenpaineesta. Sinulla on korkea verenpaine ja sinulla on sydänvika. Täsmälleen oikein. Jos se on oikein, nosta kätesi ylös. Juuri niin. Uskotko sinä nyt?

²⁷⁸ Entä sinä, jonka käsivarret ovat siellä hänen ympärillään? Tuo rouva siellä, katso tänne. Minä olen sinulle vieras. Uskotko minun olevan Hänen palvelijansa? Uskotko minua, että se, mitä minä olen sanonut, on Totuus, että olen kertonut sinulle Totuuden? Uskotko, että Jumala voi paljastaa minulle sinun vaivasi? Mitä tahansa se onkin, uskotko Hänen voivan paljastaa sen? Se ei ole todella mitään, minkä puolesta haluaisit rukoiltavan. Sinulla on rukouskortti, näen sen kädessäsi. Sinä olet ensimmäinen, jolla on rukouskortti. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, miksi otit rukouskortin? Se on aviomiehesi puolesta. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, mikä miehelläsi on vikana? Jos Jumala ei kosketa häntä, hän tulee kuolemaan. [Sisar sanoo: "Kyllä."] Hänellä on syöpä ja hänellä on keuhkovika. Se on oikein, eikö olekin? ["Se on totta."] Kyllä. Nosta kätesi, jos asia on niin. Jos tulet uskomaan, ja muutkin uskovat, hän voi olla parantunut.

²⁷⁹ Tuo mies, joka istuu vieressäsi, uskotko minun olevan Hänen palvelijansa, herra? Jos Jumala voi paljastaa minulle, mikä vaivasi on, tahdotko silloin uskoa koko sydäimestäsi? Sinä kärsit sydänviasta. Se on totta. Jos se on oikein, nosta kätesi ylös. Kyllä. Hyvä on.

²⁸⁰ Tuo nainen, joka juuri ravisti päätään sillä tavalla ja istuu siellä sinun vieressäsi. Uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, mitä on sydämelläsi, tai jotakin, mitä haluat sydämessäsi, tai jotakin, sinä rukoilet jonkun puolesta? Uskotko Jumalan voivan paljastaa sen minulle voitelun ollessa täällä, ja me voimme nähdä Sen ja nähdä, että Sen täytyy olla jotakin todellista? Se paljastaa sydänten salaisuudet ja kertoo ne samalla tavoin, kuin Jeesus kertoi tuolle naiselle kaivolla. Nyt, myös sinä kärsit. Sinä kärsit selkäviasta. Sinun vaivasi on selässäsi. Nosta kätesi, jos niin on. Kyllä.

²⁸¹ Nyt tuo rouva hänen vieressäsä, joka itket, kukkaro taskussasi, sininen puku, tummat hiukset, raskasrakenteinen. Katso minuun. Uskotko minun olevan Jumalan palvelijan? Katsohan tänne. Näethän, sinä olet eturivissä, ja voin Jumalan avulla saada kosketuksen sinuun helposti. Uskotko, että Jumala

²⁶⁸ Tulkoon Pyhä Henki nyt, Herra, niin että he voisivat nähdä inhimillisten olentojen kautta, että Pyhä Henki on tuotuna julki täällä. Lahja on se, että te saatte itsenne pois tieltä...

Olkoon nyt jokainen kunnioittava. Istukaa hiljaa.

²⁶⁹ Eräs mies vain istuu siellä. Nyt haluan teidän kaikkien nostavan päänsä ja katsovan hetken. Voitteko te nähdä Sen täällä tämän miehen päällä? Valon, tuon meripihkan värisen Valon palavan, kiertävän, tätä. Kuinka monet ovat nähneet tuon valokuvan Siitä? Se otettiin täällä Houstonissa. Näettekö te? Se on Washington, D.C:ssä, kaikkialla ympäri maailmaa. Ainoa yliluonnollinen olento, mikä koskaan on valokuvattu koko maailmassa. Se on täällä juuri nyt.

²⁷⁰ Minä otan jokaisen hengen täällä hallintaani Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

²⁷¹ Tämä mies kärsii rauhasvaivasta kurkussansa. Minä en tunne häntä, en ole koskaan elämässäni nähnyt häntä, mutta se on totta. Eikö se olekin oikein, herra? Uskotko sinä nyt? Tuo mies siellä takana, uskotko, että Jumala antaa minun tietää jotain sinusta? Sinä olet herra Hall. Se on nimesi, eikö olekin? Hyvä on, herra. Se on ohitse nyt. Sinun uskosi tekee sinut terveeksi.

²⁷² Voisin kutsua rukousjonon ja ottaa heidät tänne korokkeelle. Ei ole tarvetta tehdä sitä. Ottakaamme yhden näistä tuoliriveistä täällä jossakin. Aloittakaamme vaikka tästä. Tässä istuu pieni tyttö. Katsohan tännepäin, kulta. Sinulla ei ehkä ole mitään vialla, en tiedä. Mutta sanokaamme, että sen sijaan, että rukousjono tulisi tänne ylös, ottakaamme se siellä alhaalla.

²⁷³ Katsohan tänne, kultaseni. Katso veli Branhamia. Niinä päivinä kun Jeesus oli täällä maan päällä... Kyllä, hän on sairas. Hän on vakavasti sairas, tuo lapsi siellä. Kyllä. Jos Jeesus olisi täällä, Hän voisi sanoa sinulle, mikä sinulla on vikana, eikö voisikin? Uskotko sinä, että Jeesus lähetti veli Branhamin tekemään niin? Jos kerron sinulle, mikä sinulla on vikana, niin uskotko, että Hän tulee parantamaan sinut? Se on sokeritauti, tuolla pienellä lapsella. Ei ole mitään tapaa maailmassa, mikä voisi sen parantaa paitsi Jumala. Uskotko sinä, kulta?

²⁷⁴ Nyt tuo hänen vieressä istuva nainen, joka nosti kätensä ylös, on lapsen äiti. Se on totta. Laske kätesi hänen päälleen, sisar. Usko nyt. Jumala toi tuon lapsen sinulle. Voikoon Herra suoda hänelle parantumisen.

²⁷⁵ Tämä vieressä oleva nainen, joka istuu siellä tämän äidin vieressä. Katsohan tänne minuun, rouva. Uskotko, että olen Hänen palvelijansa, Jumalan palvelija? Jos Jumala tulee kertomaan minulle jotakin elämästäsi, tai mitä haluat, oletko sairas, tai etkö ole sairas, tai mitä tahansa se onkin. Jos Jumala kertoo minulle, mitä haluat, tuletko uskomaan? Tai jotakin sen kaltaista, en

ollut ulkona, joulun tienoissa, ja vieraillut virkaveljiensä luona, ja he kaikki sanoivat hänelle: “John, otahan nyt pieni ryyppy”, ja kulkiessaan talosta taloon hän sai liian paljon. Ja hänen täytyi mennä takaisin kotiin. Hänellä oli mukanaan pieni poikansa. Ja kulkiessaan erään puiston halki hän kaipasi tuota pientä poikaa. Ja hän kääntyi ympäri katsomaan, ja tuo pieni poika heilui laidasta laitaan. Ja isä odotti, kunnes tuo pieni poika saavutti hänet.

⁵⁸ Hän sanoi: “Miksi sinä kuljet ympäri koko puistoa, poikani? Mikä saa sinut kävelemään sillä tavalla?”

⁵⁹ Hän sanoi: “Isä, minä yritän kävellä sinun jalanjäljissäsi.” Ja niin se on. Näettehän? Tuo pieni...

⁶⁰ Tuo mies istuutui ja otti tuon pienen pojan käsivarsilleen. Hän sanoi: “Jumala, anna minulle anteeksi. Minä haluan kävellä suoraan, niin että jäljessäni tuleva poikani voisi kävellä suoraan.”

⁶¹ Ja samalla tavalla me haluamme tehdä kristittyinä. Me haluamme vaeltaa kuin kristityt, elää kuin kristityt, puhua kuin kristityt.

⁶² Monia vuosia sitten, kun heillä oli orjuus voimassa Etelävaltioissa, Kentuckyssa ja Alabamassa ja siellä, mistä minä tulen. Heillä oli tapana ottaa värillisiä ja myydä heitä huutokaupassa, aivan samalla tavoin kuin te myytte käytettyjä autoja, tai jotakin muuta. Uskon, ettei kenenkään tulisi olla orja. Jumala teki ihmisen, mutta ihmiset tekivät orjan. Ja kauppiailta oli tapana kulkea ohitse ja ostaa heitä, aivan samalla tavoin kuin te ostaisitte käytetyn auton, ja he saivat heistä kauppakirjan, ja niin edelleen. Se oli hirvittävä asia.

⁶³ Niinpä eräänä päivänä siellä tuli ostaja, kaupanvälittäjä, eräälle vanhalle maatilalle, jossa oli paljon orjia. Ja hän sanoi: “Kuinka monta orjaa sinulla on?”

“Oi”, hän sanoi, “luulisin, että heitä on siellä noin sataviisikymmentä.”

Hän sanoi: “Voisinko mennä tutkimaan heitä?”

Hän sanoi: “Tietenkin, tee niin kuin haluat.”

⁶⁴ Niinpä hän meni sinne ulos katsomaan noita orjia. Ja kun hän katseli ympärilleen, hän pani merkille, kuinka nuo miehet aina olivat siellä niin surullisia. He, nämä buurit toivat heitä Afrikasta ja purkivat orjalastinsa siellä Kuubassa ja sitten lähettivät heidät tänne etelään ja myivät heidät orjiksi. Ja he tiesivät, etteivät he koskaan tulisi menemään takaisin kotiin. He tiesivät, etteivät he enää koskaan näkisi isiään, äitejään, lapsiaan, miehiään, vaimojaan ja niin edelleen. He olivat joutuneet olosuhteiden uhreiksi, joka ei johtunut heistä itsestään. Ja täällä he olivat, poissa kotoaan ja surullisina. Ja joskus heidän täytyi piiskata heitä, samalla tavoin kuin he tekevät eläimille, karjalle, härille, hevosille, ja niin edelleen, saadakseen heidät työskentelemään.

⁶⁵ Ja tämä kaupanvälittäjä pani merkille, että siellä oli eräs nuori orja, jota heidän ei tarvinnut lyödä. Hänen leukansa ja rintansa olivat pystyssä ja hän todella hoiti hommansa koko ajan. Heidän ei tarvinnut tehdä hänelle mitään. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Hetkessä hän oli tehnyt työnsä. Niinpä tämä kaupanvälittäjä sanoi tälle orjien omistajalle: “Haluaisin ostaa tuon orjan.”

Hän sanoi: “Oi, ei.” Hän sanoi: “Hän ei ole myytävänä.”

⁶⁶ Hän kysyi: “Mutta miksi hän ei ole myytävänä?” Hän sanoi: “Mitä sinä teet? Mikä saa hänet toimimaan tuolla tavalla?” Hän kysyi: “Onko hän muiden pomo?”

Hän sanoi: “Oi, ei ole. Hän on orja.”

Hän sanoi: “Ruokitko sinä häntä eri tavalla kuin muita?”

⁶⁷ Hän sanoi: “Ei, he kaikki syövät yhdessä siellä parakeilla.” Hän sanoi: “Hän on vain orja.”

⁶⁸ Hän sanoi: “Mutta mikä saa hänet toimimaan eri tavalla kuin he muut?”

⁶⁹ Hän sanoi: “Tiedätkö, myös minä usein ihmettelin sitä, kunnes sain selville, että siellä kotimaassaan, Afrikassa, mistä he tulevat, hänen isänsä on erään heimon kuningas. Ja vaikka hän onkin vieras ja kaukana kotoaan, hän tietää kuitenkin olevansa kuninkaan poika ja käyttäytyy sillä tavalla.” Oi!

⁷⁰ Mitä tulisi kristittyjen tehdä? Me olemme Kuninkaan poikia ja tyttöjä. Vaikka me olemmekin vieraita, käyttäytykäämme niin kuin pojat ja tyttäret. Naiset, antakaa hiustenne kasvaa. Lakatkaa käyttämästä noita moraalittomia vaatteita, joita te käytätte, ja lakatkaa noiden asioiden tekeminen. Miehet, palatkaa takaisin siihen, millainen miehen tulisi olla. Alkaka, käyttäytykää niin kuin Jumalan pojat ja tyttäret. Te olette täällä vieraita, mutta muistakaa, me olemme Kuninkaan poikia.

⁷¹ Näettekö, millainen vaikutus tuolla miehellä oli heihin muihin. Hänen moraalin piti muidenkin toivon korkealla.

⁷² Me näemme, että tämä kuningas Ussia oli paimenpoika, profeetta Jesajan päivinä. Jesaja oli profeetta.

⁷³ Profeetoiksi synnyttään. Heidän päälleen ei vain lasketa käsiä ja tehdä heistä profeettoja. He ovat syntyneet sellaisiksi, Jumalan ennalta määrääminä. “Lahjat ja kutsumukset ovat ilman parannuksen tekoa.” On olemassa profetian lahja seurakunnassa, ja se täytyy kahden tai kolmen arvostella, ennen kuin tuota ääntä tulee koskaan edes kuulla seurakunnan keskuudessa, mutta se on vain profetian lahja. Mutta profeetta on täydellisesti säädetty NÄIN SANOO HERRA kanssa, aina lapsuudesta alkaen.

²⁵⁵ Kuinka Hän tekisi sen? Ei tulemalla viitan ja parran kanssa, vaan Hänen Elämänsä kautta. “Minä olen Viinipuu, te olette oksia.” Elämä, joka on Viinipuussa, on sen oksassa. “Niitä tekoja, joita Minä teen, olette myös te tekävä.” Ja Hän lupasi sen näinä viimeisinä päivinä, kun seuraava oksa tulee esiin. Meillä on paljon oksastettuja oksia, varmasti, ja ne kantavat hedelmää, mutta ei tämän kaltaista hedelmää. Oi, ei.

²⁵⁶ Näin Phoenixissa äskettäin erään puun, jossa oli kahdeksaa tai yhdeksää erilaista hedelmää. Veli John Sharrit omisti sen. Minä sanoin: “Mikäs se tuo puu on?”

Hän sanoi: “Se on appelsiinipuu, veli Branham.”

²⁵⁷ “Oi”, minä sanoin, “mutta siinähan on sitruunoita, greippihedelmiä ja tangeloja ja mandariineja.”

²⁵⁸ Ja hän sanoi: “Kyllä, ne ovat kaikki sitrushedelmiä.” Hän sanoi: “Minä oksastin ne siihen.”

²⁵⁹ “Ahaa”, minä sanoin, “ymmärrän. Nyt ensi vuonna ne tulevat kaikki olemaan appelsiineja, eikö niin?”

²⁶⁰ Hän sanoi: “Oi, ei. Ei. Ensi vuonna sitruuna tulee tuottamaan sitruunan ja greippi greippihedelmän.”

²⁶¹ Minä sanoin: “Tuosta samasta puusta? Tuosta samasta appelsiinipuusta?”

²⁶² Hän sanoi: “Kyllä. Ne ovat kaikki sitrushedelmiä, veli Branham. Ne elävät sitruunan elämästä.”

²⁶³ Silloin tunsin kyynelten vierivän alas poskiltani. Minä sanoin: “Herra Jeesus, nyt minä tiedän, mitä Sinä tarkoitat. Siinä se on. Nämä kirkkokunnat ovat oksastaneet itsensä sisälle, mutta ne kantavat kirkkokunnallista hedelmää.”

²⁶⁴ Kuunnelkaa. Jos tuo todellinen Viinipuu koskaan työntää esiin toisen oksan, se tulee olemaan alkuperäisen kaltainen. Uskokaa se.

²⁶⁵ [Eräs sisar alkaa puhua toisella kielellä.] Sh-sh-sh-sh-sh! [Sisar jatkaa ja lopettaa. Ja eräs veli antaa selityksen.] Kiittäkää Herraa. Kuinka Hän onkaan luvannut sen!

²⁶⁶ Nyt olkoon jokainen todella kunnioittava. Tulen seisomaan täällä ja pyydän Herraa Jeesusta.

²⁶⁷ Tämä on lahja. Mikä on lahja? Se on se, että voin siirtää omat ajatukseni, oman elämäni pois itsestäni, luonnollisen elämäni, sieluni, joka on William Branham, jos voin saada hänet pois tieltä, voi Jumala käyttää henkeä, ruumista, puhuakseen.

ylöspäin, sillä tavalla, eikä tuota Huippukiveä koskaan pantu siihen. Miksi? Se oli hylätty.

²⁴⁹ Nyt, alusta alkaen, Seurakunta on jatkuvasti tullut vähemmistöksi, ja nyt on tultu siihen, että kaikki Seurakunta Ajanjaksot ovat kuluneet loppuun. Sen täytyy olla hiottu. Tuon Kiven täytyy sopia tarkalleen siihen. Sen palvelustehtävän, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, täytyy olla Hänen Seurakunnassansa saadakseen Kristuksen tulemaan ja noutamaan Seurakunnan, nostamaan ylös jokaisen ajanjakson, tuomaan Hänet, tuomaan sen ulos.

²⁵⁰ Aivan samalla kuin vehnäkin. Vehnän täytyy tulla suoraan takaisin, kun kypsyminen alkaa jyvistä, missä se mätäni, kuoli ja tuli esiin ja jatkoi ylöspäin tulemistä ruohonlehdistä joksikin muuksi. Te ette voi mennä takaisin ruohovaiheeseen. Te ette voi osoittaa taaksepäin ruohoon. Älkää osoittako taaksepäin tähän. Älkää osoittako taaksepäin olkeen. Tulkaa eteenpäin, kunnes te tulette vehnänylvään. Ja tuon vehnänylvän täytyy olla samankaltainen vehnänylvä, joka meni maahan, kun se on kypsynyt. Jeesus on noussut kuolleista. Hän on nyt kypsynyt. Ja Hän on kypsynyt Seurakunnassansa, vanhurskauttamisen, pyhittämisen ja Pyhän Hengen kasteen kautta, näiden uskonpuhdistajien kautta varhaisina aikoina, ja nyt Hän on täällä maan päällä kansassansa. Uskokaa Häntä. Hän on täällä.

²⁵¹ Jotta te voisitte nähdä Hänet, (täällä voi olla vieraita), kunnioittakoon Taivaan Jumala sitä, mitä minä olen sanonut Hänestä. Nyt haluan teidän kuulijakunnassa, olkaa hyvät, älköön kukaan enää menkö ulos. Osoittakaa edes sen verran kunnioitusta Taivaan Jumalalle, että istutte edes hetken paikallanne. Älkää nyt liikkuko. Nostakoon täällä kätensä ylös jokainen henkilö, joka on sairas ja tarpeessa. Tai, on... Hyvä on. Kiitoksia. Nyt, en tunne...

²⁵² Tunnen veli Kingin, joka istuu tässä. Tunsin hänet juuri, vain muutama minuutti sitten. Olen varma, uskon, että se on hän, veli King, joka istuu siellä. Hän maksoi viimeiset kokoukseni täällä. Veli King, en osaa sanoa, mitä haluaisin sanoa, mutta sinä tiedät, mitä haluan sanoa. Sinä olet todella joutunut käymään myllyn lävitse, veljeni. Jumala olkoon laupias sinulle.

²⁵³ Toisia en tunne. Näen vielä Pat Tylerin istuvan tässä. Uskon, että ainoa mies tai nainen rakennuksessa, josta tiedän jotain, on tämä mies, Pat Tyler, joka istuu tässä.

²⁵⁴ Uskokaa nyt. Ja jos minä olen Jumalan palvelija, ja jos Jumala on täällä ja minä olen osoittanut Hänen Sanansa olevan Totuuden, osoittakoon silloin Taivaan Jumala, joka nosti ylös Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, joka antoi nämä lupaukset, teille sen, että minä olen kertonut Totuuden.

⁷⁴ Jesaja oli Herran profeetta, ja hänet oli viety temppeliin. Ja hänellä oli... Tällä Ussialla, tällä nuorella paimenpojalla, oli suuri vaikutus tähän nuoreen profeettaan. Koska Ussia, 2. Aikakirja 26, kertoo meille, että hänestä tuli Israelin kuningas, kun hän oli vain kuusitoistavuotias. Hänen isänsä Amasja kuoli, ja hän otti hänen paikkansa hallitsijana, niin kuin oli tapana, että poika seuraisi isäänsä kuninkaana. Ja he tekivät hänestä kuninkaan, kun hän oli vain kuusitoistavuotias. Ja hänen isänsä Amasja oli suuri mies. Hän oli jumalinen mies. Ja koska hänellä oli jumalaiset vanhemmat, se sai hänet tekemään asioita, jotka olivat oikein, koska hänen isällään oli ollut vaikutus häneen. Näettekö?

⁷⁵ Tänään, kuinka te voitte odottaa, ettei meillä tulisi olemaan lisää Oswaldeja ja Jack Rubyja. Katsokaa... Lähdin motellistani hetki sitten, ja sellainenkin joukko juopuneita kalifornialaisia oli siellä ulkona. He makasivat siellä ulkona, nuo naiset alasti riisuttuina, vain pienen pieni rihma ympärillään, tai jotakin sellaista, siellä ulkona. Ja miehet joivat viskiä jäillä ja touhusivat ja kaatuilivat uima-altaan ympärillä. Kuinka te voitte odottaa heidän lapsiensa, noiden nuorten, jotka siellä leikkivät ympäri pihaa, olevan mitään muuta kuin Oswaldeja tai jotakin sen kaltaista? Se johtuen siitä vaikutuksesta, joka on pantu heidän eteensä.

⁷⁶ Oi, Amerikka on ydintään myöden mätä. Se on niittävä sitä, mitä se on kylvänyt. Oikeudenmukainen Jumala ei voi antaa sen selvitä mitenkään muuten.

Te sanotte: "Etkö sinä ole amer..."

⁷⁷ Minä, tietenkin olen amerikkalainen. Taistelukentillä Saksassa ja Japanissa, siellä on amerikkalaisten hautoja kaikkialla, joissa on minun sukulaisiani, branhameita. Ja jos minun täytyisi lähteä, antaisin elämäni sen puolesta.

⁷⁸ Mutta sallikaa minun sanoa teille jotakin. Me tarvitsemme heräämistä, tämä kansakunta tarvitsee sitä. Ne asiat, joita meillä kerran oli, ne me olemme kadottaneet ja me yritämme elää sen maineen perusteella, mitä joku muu on tehnyt. Me tulemme korjaamaan sen sadon. Jumala pani Israelin, oman sydämensä mukaisen kansan, Hän pani heidät niittämään sadon. Myös me tulemme niittämään sen mukaan kuin, mitä me teemme. Meillä ei ole edessämme mitään muuta kuin sadonkorjuu. Me olemme menneet armon rajan ylitse, eikä jäljellä ole muuta kuin sadonkorjuu. Merkitkää se Raamattuihinne. Minä olen vanha mies. Mutta merkitkää se muistiin ja nähkää, onko se totta vai ei. Ehkä kun minä olen mennyt pois, ja aikaa on kulunut ja kulunut, te tulette näkemään, että nuo sanat ovat totta. Me tulemme saamaan sen. Meidät on punnittu ja todettu vajaiksi, eikä ole mitään tietä ulos siitä. Oikein. Me olemme ylittäneet tuon rajan. Teidän on joka kerta niitettävä se, mitä te kylvätte.

⁷⁹ Samoin oli tämän nuoren miehen kohdalla, tällä nuorella kuninkaalla oli sellainenkin vaikutus tähän nuoreen profeettaan. Ja hän nojasi tämän profeetan käsivarteen, koska hän tiesi, että hän oli profeetta. Ja hän piti häntä luonaan koko ajan vaikuttuakseen hänen Jumalalta saamista näyistä ja niin edelleen, jotta hän tietäisi, miten johtaa kuningaskuntaansa.

⁸⁰ Ja se teki hänestä suuren miehen. Hän jätti huomiotta tuon päivän politiikan ja yleisen mielipiteen ja palveli Jumalaa totisella sydämellä. Senkaltaisen presidentin me tarvitsemme. Senkaltaisen johtaja tarvitaan johtamaan mitä tahansa kansaa missä tahansa. Hänen kuningaskuntansa oli Salomonista seuraava. Ei ollut mitään... Jumala vain siunasi häntä eikä pidättänyt mitään siunausta, koska hän palveli Häntä.

⁸¹ Ja tästä oli suurta apua nuorelle Jesajalle, kun hän näki, kuinka Jumala siunasi niitä, jotka olivat uskollisia Hänen Sanallensa. Ei ole väliä sillä, kuinka vaikeata oli pysyä uskollisena tuolle Sanalle. Ja se on esimerkki myös meille tänä päivänä, pysyä uskollisena Sanalle. Ja sillä oli suuri vaikutus häneen.

⁸² Nyt, hän istutti viinitarhoja ja kasvatti karjaa, ja hänellä oli kaiken kaltaisia laumoja ja viinitarhoja. Jos haluatte, niin voitte lukea siitä sieltä 2. Aikakirjan 26. luvusta ja muista eri paikoista Kirjoituksessa, jotka puhuvat Ussiasta. Hän oli suuri mies. Hän rakasti ulkoilmaelämää ja hän oli hyvin hieno mies! Jumala siunasi kaiken, mitä hän teki. Se vain menestyi, ja sitä vain jatkui. Eikä mikään pakanakansa vaivannut häntä. He pelkäsivät häntä, koska hän palveli Herraa Jumalaa, joka oli hänen kanssaan. Ei siksi, että he olisivat pelänneet hänen sotavoimaansa, vaan he pelkäsivät sitä Jumalaa, jota hän palveli.

⁸³ Se meidän tulisi muistaa. "Jumalaamme me luotamme", sanotaan dollarissamme, mutta joskus ihmettelen sitä.

⁸⁴ No niin, mutta kaikki tämä tapahtui, ja se esitetään täällä esimerkkinä. Haluaisin vetää tästä sen johtopäätöksen tänä iltapäivänä näyttääkseni, kuinka Jumala voi siunata miestä ja tehdä hänestä suuren miehen. Mutta, tiedättekö, kun tämä kuningas tunsu itsensä varmaksi, hän tunsu olevansa täydellisesti ankkuroitu ja hän ajatteli, ettei koskaan voinut langeta, ja hän ylpistyi. Silloin hän putosi. Silloin kuka tahansa tulee putoamaan.

⁸⁵ Mielestäni se on tänään vikana monilla meistä: me ylpistymme. Uskon, että se saa organisaatiot tekemään se, minkä he tekevät. He yrittävät saada paremman luokan, niin kuin he sitä kutsuvat: "Älykkäämpiä, paremman luokan ihmisiä", niin kuin he ajattelevat. Miehet, omissa... Heidän kaikilla saarnaajillaan on keskikoulu- ja yliopistokoulutus, heille opetetaan kaksi tai kolme vuotta psykologiaa. Heille tehdään älykkyysskoe ja heiltä otetaan aivokäyrät ja kaikenlaista, jotta nähtäisiin, sopivatko he johonkin tapaukseen, ja joskus he eivät tiedä Jumalasta sen enempää kuin kaniini lumikengistä. Niin

hyönteinen eri kehitysvaiheissaan. "Minä tulen palauttamaan sen takaisin, SANOO HERRA." Ja Sinä olet tekevä sen, Herra. Sinä lupasit sen. Minä rukouilen, että Sinä tekisit sen jokaisessa sydämessä tänä iltapäivänä.

²⁴³ He ovat Sinun, Herra. Minä jätän heidät nyt Sinulle. Ja ehkä en enää koskaan näe heitä. Jos tulisin takaisin vuoden kuluttua, jos olisin elossa silloin, niin täällä istuu monia, jotka eivät olisi elossa. Näin epäilemättä on tämänsuuruisen väkijoukon kohdalla. Seuraavan kerran kohtaisin heidät Tuomiolla. Anna heidän nähdä, Herra. Avatkoot he silmänsä, jos heitä on, ja nähkööt.

²⁴⁴ Kaikki tämän ääninauhan kuuntelijat, Herra, jotka kuuntelevat tämän ajan Ääntä, jota on käännetty monille eri kielille, voikoot he ymmärtää. Monet miehet ja naiset pienissä majoissa, Afrikan viidakoissa, noiden pienten nauhureiden kanssa luurit korvissaan, voikoot he kuulla, Herra, kuulla. Suo se. Tuo lähetyssaarnaaja oli oikeassa siinä, mitä hän sanoi, mutta tämä on suurempi todistus, kuin mitä hänellä oli. Hän on valmis nyt. Kuule meitä, Isä. Me jätämme sen kaiken Sinulle Jeesuksen Kristuksen, Sinun Poikasi, Nimessä, ja Hänen Morsiamensa kutsumiseksi. Aamen.

²⁴⁵ Nyt, veljeni, sisareni, me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta, jokaisen teidän puolestanne, jotka kohotitte kätenne. Minä en voi antaa sitä. Jos voisin antaa sen teille, niin tekisin sen. Tietenkin tulisin suoraan sinne alas ja sanoisin: "Tässä, haluatko sen? Minulla on se." Mutta se ei ole minun annettavissani. Se on Jumalan annettavissa, ja Jumala tulee antamaan sen teille jos sydämessänne on nälkä.

²⁴⁶ Ennen kuin voi olla olemassa huuto syvyydelle, täytyy olla syvyys, joka vastaisi tuohon huutoon. Ennen kuin voi olla luomakuntaa, täytyy olla Luoja, joka loisi tuon luomakunnan.

²⁴⁷ Te tiedätte, että siellä on jotakin, mitä te tavoittelette. Siellä täytyy olla jotakin, joka vastaa tuohon huutoon. Ettekö tahtoisi vastaanottaa sitä nyt? Älkää antako sen kuolla. Olkaa hyvät, älkää antako. Jos en enää koskaan näe teitä Tuomion tällä puolella, niin voikoon olla niin, että näen teidät siellä pestyinä ja valmiina. Se on minun rukoukseni!

²⁴⁸ Nyt Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, joka ilmestyi maan päällä Miehen muodossa, Jumalan Poikana, Jeesuksena Kristuksena, joka kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin ja haudattiin ja nousi ylös kolmantena päivänä ja astui Taivaaseen. Missä Hän nyt istuu Majesteetin oikealla kädellä, ja mistä Hän on lähettänyt takaisin ihmiskunnan ylle sen Hengen, joka oli Hänen yllään, jota kutsutaan Pyhäksi Hengeksi, Jumalaksi, olemaan yhteydessä, jatkamaan sitä palvelustehtävää, joka silloin alkoi tuossa ihanassa Kristuksen ruumiissa. Tullakseen pyramidin kaltaisessa muodossa

*... ja tulen nopeasti vastaamaan Sinulle,
Puhu, Herrani, puhu, Herrani,
Puhu, ja tulen vastaamaan: "Herra, lähetä minut."*

²³⁶ Haluan kysyä, pääanne ja sydämenne ollessa kumarrettuina. Jesaja, missä sinä olet? Kohottaisitko kätesi ja sanoisit: "Herra, tässä minä olen, lähetä minut. Minä olen valmis"? Jumala siunatkoon teitä. Tarkoittakaa sitä nyt todella. Yhdeksänkymmentä prosenttia kuulijakunnasta.

*...puhu Herrani,
Puhu, ja tahdon vastata: "Herra, lähetä minut."*

²³⁷ Katsokaa, saarnaajat, te, jotka kohotitte kätenne. Katsokaa meidän naisiamme, sisariamme, mikä häpeä! Katsokaa miehiämme, jotka ajattelevat enemmän jotakin organisaatiota kuin Jumalan Sanaa. Jeesus Kristus todistaa itsestänsä heidän joukossaan ja juuri niin kuin Kirjoitus niin selvästi sen antaa tietää, ja kuitenkin he yhä riippuvat siinä. Veli!

²³⁸ Joku sanoo: "Mutta, silloin minulla ei olisi mitään. Minä... He... Minulla ei olisi paikkaa, minne mennä."

²³⁹ Veli, jos minun täytyisi syödä soodakeksejä ja juoda purovettä, seisaisin minä Herrani kanssa. Hän on minun elämäni. Hän on minun leipäni. Ajatteletteko, että teen tämän ollakseni erilainen? Teen tämän, koska rakastan Häntä. Se on minulle annettu tehtävä, seistä rintarinnan Hänen, tuon Sanan kanssa!

...Oi, puhu, ja minä vastaan: "Herra, lähetä minut."

²⁴⁰ Taivaallinen Isä, kun musiikkia soitetaan suloisesti, voikoon jokainen, joka on Jumalallisessa Läsnäolossa, Herra, nähdä, että tämä on kutsunnan aikaa. Se on erottamisen aikaa, kun akanoiden ja jyvien tulee tulla erotetuiksi. Vaikka kuori onkin ollut kiedottuna jyvän päälle, nyt on kuitenkin uloskutsumisen aika. On kyseessä toinen maastamuutto.

²⁴¹ Minä rukoulen Jumala, kun suuri Pojan Valo on kypsyttänyt jyvän jokaisessa sen Elämän vaiheessa, siitä ajasta alkaen, kun... Kuten nyt Kanadassa, kun vehnä on juuri nousemassa oraalle, heinäkuun kuuma aurinko tappaisi sen juuri siihen, mutta sen täytyy kypsyä ennen kuin luonto tuo tuon auringon sen ylle. Niin tekee tämä kuuma Poika [aurinko] Lutherin opin yllä, Wesley'n ja heidän muiden, se kärventää ne, mutta Se on tuleva kypsyttämään vehnän. Sen olisi pitänyt kypsyä. Herra, sitä mukaan kun se kasvaa.

²⁴² Mutta me muistamme, kaikki oksat karsittiin pois, ja Morsianpuu tuli esiin keskeltä. "Minä tulen jälleen palauttamaan takaisin kaikki ne vuodet, jotka syöjäsirkka, tuhosirkka, ja niin edelleen, on syönyt pois." Tuo sama

se on. Oikein. Tuollaisella älykkyydellä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. On kyse Pyhän Hengen voimasta, eikä se ole teidän mielessänne vaan sydämessänne. Oikein. Mutta katsokaahan, me... He tulivat ylpeiksi. "Meidän, me käymme kaupungin parhaassa kirkossa. Me kuulumme ensimmäiseen kirkkoon. Me kuulumme siihen, missä kaupunginjohtaja käy. Me kuulumme tähän."

⁸⁶ Ja kaikki nämä asiat siellä, näettekö, mitä siellä on, ja sitten ihmiset yksinkertaisesti eivät siedä Sen kuulemista. He vain ajattelevat, että te olette jokin hirvittävä henkilö. Mutta mistä siinä on kysymys, on se, että siellä ei ole mitään paikkaa, mihin Siemen voisi ankkuroitua. Siellä ei ole minkäänlaista kasvualustaa Sille, pelkkää kalliota. Se ei koskaan juurru. "Linnut lentävät ympäri ja noukkivat ne pois", sanoo Raamattu.

⁸⁷ Mutta kun tämä kuningas ylpistyi ja tunsu olonsa turvatuksi, hän ylpistyi.

⁸⁸ Olen pannut monta kertaa merkillä, kun näemme joidenkin ihmisten, evankelistojen tulevan siihen pisteeseen, että heitä syytetään monista asioista, kuten juomisesta ja niin edelleen, ja ehkä jotakin siitä on tottakin. Mutta minun mielestäni siinä on kysymys siitä, että he rakentavat ympärilleen pienen kuningaskunnan ja ajattelevat ihmisten rakastavan heitä siinä määrin, ettei ole mitään mahdollisuutta... Nuo ihmiset, he voivat tehdä mitä tahtovat ja ajatella: "Eivät nuo ihmiset siitä välitä."

⁸⁹ Ehkä eivät ihmiset, mutta entä Jumala? Se jää meiltä näkemättä. Jumala on Se, joka näkee. Näettekö? Jumala tietää sen. Kun te näette Totuuden ja Valon ja hylkääte Sen, Jumala tietää, mitä te olette tehneet. Te ette tule koskaan menemään yhtään pidemmälle, ennen kuin tulette suoraan takaisin tuohon samaan pisteeseen uudestaan. Te ette voi ylittää sitä. Teidän täytyy tulla takaisin suoraan siihen paikkaan, missä te jätitte Sen.

⁹⁰ Niinpä hän ylpistyi mielessänsä ja tuli niin itsevarmaksi, ja kaikkea, niin suuresti, että hän yritti ottaa saarnaajan paikan. Hän yritti mennä ja uhrata suitsuketta, kuten me tiedämme Raamatun kertovan siitä, polttaakseen suitsuketta, joka tehtävä kuului vain leeviläisille, papille, joka oli voideltu tekemään tuo työ. Hän yritti ottaa hänen paikkansa.

⁹¹ Ja tässä meillä on tämän kuninkaan vaikutus, joka saa ihmiset ymmärtämään, että tämä lihallinen toinen toisemme jäljittely tänään ei ole Herrasta. Teitä ei ole tarkoitettu sitä varten. Te ette tule koskaan ottamaan toisen miehen paikkaa, eikä toinen mies voi ottaa teidän paikkaanne. Löytäkää paikkaanne ja pysykää siinä. Näettekö?

⁹² Hän ajatteli: "Hyvä on, nyt minä... Jumala siunatkoon, minä olen kuningas, ja Herra on ollut minulle hyvä. Minä voin tehdä tämän. Minun on tehtävä tämä. Tämä on minun palvelutehtäväni." Ja me näemme, että hänen jatkaessaan sillä

tavoin ja yrittäessään tehdä niin, hän astui yli sen, missä Jumala oli häntä siunannut.

Jos olet hyvä maallikkojäsen, ole hyvä maallikkojäsen.

⁹³ Jos olet hyvä perheenäiti, jos Jumala on siunannut sinua perheenäitinä ja tehnyt sinusta uskollisen ja totisen, sisar, jatka vain olemalla sellainen. Älä ala ajatella, että Jumala kutsui sinut saarnaajaksi tai diakoniksi tai joksikin muuksi.

⁹⁴ Ja te miehet, tehkää samoin. Missä tahansa Jumala on siunannut teitä, pysykää siinä, koska siihen Hän on teidät asettanut. Tehkää vain sitä, mitä Hän käskää teidän tehdä, ja katsokaa, missä Hän siunaa teitä.

⁹⁵ Mutta älkää koskaan yrittäkö astua... Se on lähtökohtana helluntailaisilla. Kun rouva McPherson... Kun luin kirjaa hänestä... En ollut saarnaaja hänen aikanaan. Ja he sanoivat siinä: "Kun hän käveli puhujanlavalle näissä siipien kaltaisissa", tai tiedättehän, senkaltaisessa viitassa, "niin jokainen naissaarnaaja käytti samanlaista. Joka ainoa heistä kantoi Raamattuaan samalla tavalla kuin rouva McPherson."

⁹⁶ Oletteko koskaan kuunnelleet näitä radio ohjelmia? Jokainen sanoo: "Herra siunatkoon sinua, todella hyvin, kaveri", samalla tavoin kuin Billy Graham. Se on lihallista jäljittelyä.

⁹⁷ Luin Martin Lutherin historiaa. Ja siellä sanottiin: "Ei ollut mikään salaisuus, että Martin Luther saattoi protestoida katolista kirkkoa vastaan ja selvittää siitä, vaan se että hän piti päänsä kaiken sen fanaattisuuden yläpuolella, joka sitä seurasi." Oikein.

⁹⁸ Pitäkää itsenne puhtaina ja kirkkaina kutsumuksellenne. Pysykää Jumalan Sanan kanssa älkääkään siitä liikahtako. Ja pysykää kutsumuksessanne. Jos Hän antoi teille työn täällä ulkona maanviljelijänä, viljelkää maata hyvin. Jumala siunaa teitä siinä. Ja maksakaa kymmenyksenne, ja mitä se sitten onkin, teidän uhrinne, auttaaksenne palvelustehtävää menemään eteenpäin. Jos Hän teki teistä mekaanikon ja siunasi teitä siinä työssä, pysykää siinä ja kiittäkää Häntä siitä. Näettekö? Pysykää vain siinä, mihin Jumala teidät kutsuu.

⁹⁹ Me huomamme tässä vaikutuksen. Ja sitten kun häntä yritettiin oikaista, pappi juoksi hänen peräänsä ja sanoi: "Hei! Hetkinen! Sinua ei ole kutsuttu siihen." Oi, kuinka hän suuttuikaan! Hän oli valmis katkaisemaan häneltä pään pois.

¹⁰⁰ Katsokaa, se on toinen asia, joka meidän täytyy tietää. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon Jumala on siunannut teitä, teillä ei ole mitään oikeutta nuhdella Herran voideltua tai sanoa mitään heitä vastaan. Oikein. Jumala on se, joka huolehtii siitä. Jos he tarvitsevat nuhtelua, he ovat Hänen lapsiaan, jättäkää te heidät rauhaan. Teidän ei oleteta tekevän sitä. Näettekö?

²³¹ Jesaja kirjoitti kirjaansa kuusikymmentäkuusi lukua, ja Raamatussa on kuusikymmentäkuusi kirjaa. Hän aloittaa luomisesta ja päättää Tuhatvuotisvaltakuntaan, aivan samalla tavoin kuin koko Raamattukin tekee.

²³² Tuo suuri Jumalan profeetta, joka oli halukas tunnustamaan, että kaikki heidän perinnäissääntönsä olivat vääriä, oli ja halukas menemään sinne ja tulemaan puhdistetuksi, niin että Jumalan Sana saattoi tulla hänelle. Sitten hän sanoi: "Minä olen valmis menemään. Herra, minä olen valmis. Tulen puhumaan sen, mitä Sinä käsket puhua. Tulen sanomaan sen, mitä Sinä käsket sanoa." Hän oli valmis menemään.

²³³ Jumala, tuo tänä iltapäivänä nuo Enkelit uudestaan, Pyhä Henki ja Tuli, ja puhdista veljeni sydämet kaikkialla. Voikoot he olla niin vaikutettuja, kunnes toiset näkevät ja tahtovat myös seurata heitä.

²³⁴ Kumartakaamme päämme. Hiljaisesti.

*Kun Tulen hiili oli koskettanut profeettaa.
Tehden hänet niin puhtaaksi kuin puhdas voi olla,
Kun Jumalan Ääni sanoi: "Kuka tahtoo mennä puolestamme?"
Silloin hän vastasi: "Mestari, tässä olen minä, lähetä minut."*

Hiljaisesti nyt, kaikki yhdessä:

*Puhu, Herrani, puhu, Herrani,
Puhu, ja tulen nopeasti vastaamaan Sinulle.
Puhu, Herrani, puhu, Herrani,
Puhu, ja tulen vastaamaan: "Herra, lähetä minut."
Miljoonat nyt synnissä ja häpeässä kuolevat;
Kuulkaa heidän surullista ja katkeraa huutoaan;
Kiirehdi, veli, kiirehdi heitä pelastamaan;
Nopeasti vastaa: "Mestari, tässä olen minä."
Puhu, Herrani, puhu, Herrani,
Puhu, ja tulen nopeasti vastaamaan Sinulle;
Puhu, Herrani, puhu, Herrani,
Puhu, ja tulen vastaamaan: "Herra, lähetä minut."*

²³⁵ Hyräilkäämme sitä hiljaa. [Veli Branham alkaa hyräillä seurakunnan kanssa.] Menkäämme nyt alas temppeliin.

*...Kuulkaa heidän surullista ja katkeraa huutoaan; (Oi, veli, tule kanssani, tulisitko)
Kiirehdi, veli, kiirehdi heitä pelastamaan (He eivät tiedä, mihin kirkkokuntaan kuulua, tai mitään)
Nopeasti vastaa: "Mestari, tässä olen minä."
Puhu, Herrani, puhu, Herrani, (Jesajat, missä te olette?)*

Tulellaan. Ei kirjoilla, ei koulutuksella, ei teologialla, vaan Hän puhdisti palvelijansa Tulella.

²²⁵ Sitten niin pian kun hän oli tunnustanut ja puhdistettu, sitä seurasi tehtävän antaminen. Ensin hänen täytyi tunnustaa, sitten hänen täytyi olla puhdistettu, ja nyt oli tehtävän antaminen. Se tapahtui silloin, kun puhdistettu Jesaja huusi... Kun hän kuuli Jumalan Äänen sanovan: “Kuka tahtoo mennä meidän puolestamme?”

²²⁶ Katsokaa taaksepäin historiassa, kun luette tätä mentyänne kotiin, mitä oli tapahtunut Israelille. Se oli joutunut samalle paikalle, missä me olemme. Kaikki heidän uhraamisensa ja asiansa olivat tulleet heille perinnäissäänöiksi. Ei ollut lainkaan vilpittömyyttä. He eivät kunnioittaneet Jumalan Sanaa. Silloin Jumala nosti esiin Jesajan sanomaan heille, että heidän uhrinsa löyhkäsivät Hänen nenäänsä. Hän ei halunnut niitä. Ne olivat pilkkaa Hänelle, eikä Hän halunnut olla sen enempää tekemisissä niiden kanssa. Ja sitten... Silloin tämä Jesaja oli puhdistettu ja valmis saarnaamaan Evankeliumia.

²²⁷ Ja Jumalan Ääni sanoi: “Nyt siellä on tarve. Näistä asioista täytyy puhua.” Ja toinen Ääni sanoi toiselle, toinen näistä lentävistä Enkeleistä: “Kuka haluaa mennä meidän puolestamme?”

²²⁸ Silloin Jesaja, puhtain sydämin, puhdistettuna, tunnustaneena, puhdistettuna ja tehtävän saaneena, tuossa näyssä, sanoi: “Tässä minä olen, Herra, lähetä minut. Lähetä minut. Tässä minä olen, lähetä minut.”

²²⁹ Jumala, lähetä pyhät Enkelisi jälleen tänään. Löydä Jesajasi jostakin. Se on minun rukoukseni. Minä en... Minä vain sanon tämän, koska tiedän, että Hän on täällä.

Kun Tulen hiili oli kosketanut profeettaa.

Tehden hänet niin puhtaaksi kuin puhdas voi olla.

Kun Jumalan Ääni sanoi: “Kuka tahtoo mennä puolestamme?”

Silloin hän vastasi: “Mestari, tässä olen minä, lähetä minut.

²³⁰ Hän ei silloin pelännyt Sanan kanssa. Hän oli profeetta. Sana saattoi tulla hänelle. Hän oli... Kaikki hänen epäuskonsa ja perinteensä olivat poissa. Hän saattoi seistä tuon perinnäissäännoissa pitäytyvän aikakauden edessä ja sanoa heille: “Teidän uhrinne löyhkäävät Jumalan nenään. Ja se Jumala, jota te väitätte palvelevanne, tulee hävittämään teidät.” Sitä hän sanoi. “Se Jumala, jota te väitätte palvelevanne, tulee hävittämään teidät”, ja Hän teki sen.

He sanoivat: “Anna merkki!”

Hän sanoi: “Minä annan teille supermerkin: neitsyt tulee raskaaksi.”

¹⁰¹ Ja kun te sanotte ihmisille heidän synneistänsä ja sanotte, että he ovat tekemässä väärin: “Tulkaa ulos! Älkää yrittäkö päästä taivaaseen jonkin organisaatio järjestelmä avulla tai jollakin.” Voi hyvänen aika, he, he melkeinpä räjähtävät. Niin he tekevät. He haluavat löytää teistä jotakin vikaa. He eivät halua edes istua ja kuunnella teitä. He nousevat ylös ja menevät ulos, käyttäytyvät huonosti ja toimivat aivan miten sattuu. Katsokaahan, ensinnäkin se osoittaa jo huonoa kasvatusta, huonoja käytöstapoja. Varmasti osoittaa.

¹⁰² Mutta me näemme, että tämä kaveri oli ottanut tuon asenteen tehdessään sen, mitä hän teki. Mitä tapahtui hänelle? Herra iski häntä spitaalilla juuri siellä rakennuksessa. Mistä spitaali on esikuva? Synnistä, epäuskosta. Ei ole mitään muuta syntiä kuin epäusko. “Hän, joka ei usko, on jo tuomittu.” Ja epäusko on ainoa synti, mitä on olemassa.

¹⁰³ Saarnasin kerran eräässä metodistikirkossa ja sanoin: “Tupakoiminen ei ole aikaan synti. Aviorikos ei ole mikään synti. Herran Nimen turhaan lausuminen ei ole synti.”

¹⁰⁴ Se oli liikaa eräälle sisarelle. Hän nousi ylös ja sanoi: “Pyydän sinua sanomaan minulle, pastori Branham, mikä on syntiä?”

Minä sanoin: “Epäusko.”

¹⁰⁵ Te teette noita asioita, koska te ette usko. Niin se täsmälleen on. Siitä syystä te kieltäydytte vaeltamasta Sanan Valossa, koska te ette usko Sanaa. Se tekee teistä uskomattoman.

¹⁰⁶ Eräs mies sanoi minulle: “En välitä siitä, kuinka monia tapauksia voit näyttää, ja kuinka monia tapauksia joku lääkäri voi näyttää erilaisista parantumisista, niin minä en usko parantumiseen. Se ei ole niin.”

¹⁰⁷ Minä sanoin: “Tietenkään et, sitä ei lähetetty uskomattomia varten. Se lähetettiin vain niille, jotka uskovat.”

¹⁰⁸ Se on vain uskovaisia varten. Hän sanoi: “Hänelle, joka uskoo, kaikki asiat ovat mahdollisia.” Ei hänelle, joka ei usko.

¹⁰⁹ Yksi hitunenkin epäuskoa Jumalan Sanaa vastaan, ja te pysytte Taivaan Valtakunnan ulkopuolella. Se vei Eevan ulos. Se aiheutti kaikki nämä vaikeudet, vain kerran vääristää Sanaa, vain aivan vähän. Teidän täytyy pysyä tarkasti sen kanssa, mitä Se sanoo.

¹¹⁰ Nyt me näemme, miten tämä mies tuli kopeaksi, paisui ja hänen kasvonsa muuttuivat punaisiksi, ja hän kääntyi ympäri ja sanoi noille papeille, ja hän oli samassa spitaalinen. Häntä lyötiin juuri siellä hänen ollessa raivon vallassa. Hän ei koskaan selvinnyt siitä. Miksi? Koska hän ei uskonut sitä Jumalan Sanaa, jota hänelle yritettiin sanoa.

¹¹¹ Siinä on todellinen esimerkki, juuri siinä. Pankaa merkille. Hän ei uskonut ja oli vihoissaan. Häntä lyötiin pitaalilla, ja hän kuoli oman kotinsa ulkopuolella. Hänen ei enää koskaan sallittu päästä kuninkaan palatsiin. Hänen poikansa täytyi ottaa hänen paikkansa ja auttaa parhaansa mukaan, ja hän jäi siihen tilaan, kunnes hän kuoli. Katsokaahan nyt, hän ei koskaan parantunut siitä.

¹¹² Jeesus sanoi: “Yksi Sana sitä vastaan, eikä sitä tulla koskaan antamaan anteeksi”, yksi Sana, “ei tässä maailmassa eikä tulevassa.” Se on anteeksiantamatonta. Niinpä te näette, miksi maailma on valmis tuomiolle. Suuria evankelistoja ja asioita, jotka ovat peittäneet maan Evankeliumilla, on naurettu, heistä on tehty pilaa, ja kaikkea muuta. Mitään ei ole jäljellä. Ei ole mitään tietä, mitä pitkin se koskaan voisi tulla takaisin. He ovat pilkanneet Pyhää Henkeä ja tehneet pilaa Siitä, ja kaikkea muuta. Ja he ovat... Eikä ole olemassa mitään tietä, mitä pitkin he koskaan voisivat tulla takaisin. Siitä täytyy maksaa. Siitä ei ole mitään ulospääsyä. Jumala on oikeudenmukainen. Se olisi vastoin Hänen oikeudenmukaisuuttaan, vastoin Hänen olemustaan, vastoin sitä, millainen Hän on. Ja nyt siitä täytyy maksaa.

¹¹³ Niinpä tämä kuningas, ei ole väliä sillä, kuinka paljon Jumala rakasti häntä, kuinka suuri mies hän oli, kuinka monia arvoja hänellä oli, kuitenkin hän teki väärin ja hänen täytyi niittää sitä, mitä oli kylvänyt. Ja jokaisen täytyy tehdä niin.

¹¹⁴ Se oli silloin opetus tuolle nuorelle profeetalle. Se oli silloin todellinen läksy! Tästä Jesaja oppi sen, että Jumala itse määrää miehensä paikalleen. Ei miten joku toinen määrää. Jumala asettaa miehensä tehtävään, määrää hänelle paikkansa. Hänen ei tule yrittää ottaa toisen paikkaa.

¹¹⁵ Tuo näky, tuo asia oli niin suuri, että se ajoi tämän profeetan temppeliin rukoilemaan.

¹¹⁶ Ihmettelenpä tänään, kun me näemme seurakuntien kuolevan, näemme ihmisten kuolevan pois Hengestä, menevän takaisin ja palvelevan uskontunnustuksiaan, niin eikö sen tulisi ajaa uskovaiset polvilleen.

¹¹⁷ Se sai todellisen uskovan, uskovaksi määrätyn, profeetta Jesajan, menemään polvilleen. Hän meni temppeliin ja siellä hän alkoi rakoilla.

¹¹⁸ Ja temppelissä hän näki Jumalan Valtaistuimellansa, ylhäällä, korkealle korotettuna. Jumala tuli osoittamaan, mihin katsoa. Ei katsoa toinen toistaan, vaan katsoa sinne ylös, missä Hän on ylös korotettuna korkealla Valtaistuimellansa.

¹¹⁹ Huomioikaa nämä taivaalliset serafit, joilla oli peitteet kasvoillansa. No niin, serafit ovat uhrinpolttajia, joka on yksi korkeimmista enkelien

²¹⁷ Nyt, tuon kaltaisen näyn vaikutukset, ja me lopetamme. Ja alamme rukoilla sairaiden puolesta muutaman minuutin kuluttua. Nyt tuon kaltaisen näyn vaikutukset. Miten se vaikutti tähän profeettaan? Ihmettelen, miten on jonkun saarnaajan kanssa, ihmettelen miten on jonkun evankelistan kanssa, jonkun pastorin kanssa? Katsokaa, mitä tämä näky teki, ja mitä hän oli nähnyt tapahtuneen itsekeseiselle Ussialle. Ja sitten, vaikka hän oli suuri mies, jota Jumala oli kunnioittanut, tuo suuri asia, he näkivät hänen kuolevan. Mikä vaikutus sillä oli profeettaan?

²¹⁸ Tämän se sai aikaan. Se sai hänet tunnustamaan itsensä syntiseksi, kun oli seurustellut sen kaltaisten kanssa. Hän tunnusti: “Minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja olen asunut kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet.” Se sai hänet tunn... profeetan, ei saarnaajan. Profeetta tunnusti olevansa syntinen, koska hän oli seurustellut sen kaltaisen kanssa.

²¹⁹ Sitten mitä? Kun hän tunnusti syntinsä, niin silloin tuli puhdistus. Oi, te ette voi olla puhtaita synnistänne, ennen kuin te tunnustatte sen synniksi, ja ennen kuin te tunnistatte sen olevan syntiä. Silloin tuli puhdistus, niin pian kuin hän oli sanonut: “Voi minua, sillä minun silmäni ovat nähneet suuren Jumalan vahvistuksen. Nämä Enkelit, Polttajat, Uhraajat ovat tässä, ja pylvää siirtyvät heidän Äänensä voimasta, ja tässä he ovat, tässä näyssä, lentäen edes takaisin.” Hän oli nähnyt jotakin todellista. Näky oli tullut. Hän sanoi: “Minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja asun saastaisen kansan keskellä.” Hän sanoi huutaneensa armoa ja nimittäneensä itseään syntiseksi.

²²⁰ Mitä sitten tapahtui? Yksi kerubeista meni alttarille ja otti sieltä pihdeillä hehkuvan hiilen ja pani sen käteensä. Hän ei nyt kuljettanut sitä pihdeillä. Hän poimi ylös tuon hiilen, pani sen käteensä ja tuli ja laski sen profeetan huulille ja sanoi: “Sinun väärytesi...”

²²¹ Vääryys, mitä on vääryys? Vääryys on jotakin, minkä te tiedätte olevan väärin ja silti te yhä pidätte siitä kiinni. Kun te tiedätte uskontunnustuksenne olevan väärin, ja silti te pidätte siitä kiinni, niin se on vääryys.

²²² Mutta kun hän tunnusti, että hän oli väärässä, oli olemassa puhdistava voima. Hän otti Tulisen hiilen. Panitteko merkille, kuinka Jumala...

²²³ Me näemme, kuinka Jumala asettaa palvelijansa järjestykseen, ja minkä avulla Hän korjasi hänet, kuinka Hän saattoi olla nöyrä, kunnioittava ja saattaa itsensä toimimaan.

²²⁴ Tarkatkaa, kun Hän puhdisti tuon palvelijan, Hän ei koskaan tehnyt sitä jonakin seminaarin avulla. Hän ei koskaan tehnyt sitä kasalla kirjoja. Me näemme, että Jumala puhdisti palvelijansa Tulella. Tulinen hiili kosketti profeettaa puhdistuen hänen huulensa. Jumala puhdistaa palvelijansa Pyhällä

ihmeiin Jeesuksen elävän maan päällä, ja täällä teillä on tuhansia esirukoilijoita, välittäjiä, kaiken kaltaisia kuolleita naisia ja kuolleita miehiä, ja kaikki on tehty esirukoilijoiksi. Raamatussa, ensimmäinen paavi sanoi. “Ei ole ketään toista välittäjää Jumalan ja ihmisen välillä kuin mies, Kristus Jeesus.”

²¹⁰ Kadottaen otteen Sanasta ja ottamalla vastaan uskontunnustukset ja itsekorostuksen ihmisten kehotuksesta, me olemme nähneet, kuinka he ovat kadottaneet otteensa suuresta Pyhästä Hengestä. Me olemme nähneet helluntailaisten tekävän sanan asian. Ja te näette sen. Kun he organisoivat, he kuolevat. Ei ole mitään tietä takaisin, ei ole koskaan ollut, eikä tule koskaan olemaan. Jumala on tuota asiaa vastaan. Se todella on synti. Sanotaan, että viimeisinä päivinä Hän sanoisi: “Tulkaa ulos heidän joukostaan, Minun kansani, ettekä koske heidän saastaisiin asioihinsa, ja Minä tulen vastaanottamaan teidät.”

²¹¹ Kuten Ussia, mitä hän yritti tehdä? Hän yritti ottaa voidellun viran paikkaa, Jumalan voitelemaa virkaa. Ussia yritti anastaa itselleen tuon valtuuden, koska hän oli suuri mies.

²¹² Me olemme nähneet näiden omahyväisten organisaatioiden työntävän ulos kaiken, mikä on Jumalasta, ja yrittävän ottaa Seurakunnan asemaa voidellun Seurakunnan aseman. Ja uskontunnustusten kautta, me olemme nähneet, että he ovat kuolleita epäuskossa, eivätkä tule koskaan nousemaan uudestaan. He tulevat kuolemaan spitaalisten leirissä kaikkien muiden kanssa.

²¹³ Näettekö sen? Mies, ajatteleva mies. Kirjoitukset uskova mies näkee sen. Jos olet syntynyt Jumalasta, sinä näet sen. Jumalan niin selvästi tekee tunnetuksi tämän asian vaikuttaakseen teihin. Niin kuin olemme saarnanneet koko viikon ja tehneet näitä asioita, ja mitä sen tulee tehdä, on kiinnittää huomio. Se vaikuttaa teihin, nähdessänne, mihin jokainen niistä on mennyt, ja mitä on tapahtunut.

²¹⁴ Jos he vielä organisoivat, se tulee tekemään saman asian. Mutta sellaisia ei enää tule olemaan. Ei. Se on nyt ohitse. Se on liian myöhäistä nyt.

²¹⁵ He menettävät otteensa hyväksymällä uskontunnustuksia ja ihmistekoisia oppeja. He pelkäävät tulla ja seistä sitä vastaan. Näettekö?

²¹⁶ Niin kuin Ussia yritti anastaa tuota voideltua virkaa, sitä asemaa, koska hän oli suuri mies. Ja Jumalan kansan keskellä ei ole mitään suuria miehiä. Me olemme kaikki Jumalan lapsia. Jumala antaa yhdelle meistä yhden asian tehtäväksi ja toiselle toisen, mutta se ei tee meistä yhtään parempia kuin joku muukaan. Se vain saa Jumalan vaatimaan enemmän teidän kädestänne, siinä kaikki.

arvoasteista. He ovat kerubeista seuraavat. Siellä olivat enkelit ja sitten serafit ja sitten kerubit. Ja serafit ovat itse asiassa uhrinpolttajia, jotka valmistavat tien, jotta syntiset voivat lähestyä. Todella korkea pyhyiden arvoaste Jumalan temppelissä.

¹²⁰ Ja hän näki, kun hän oli lattialla rukoilemassa alttarilla: “Herra, minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet.” Ja hän teki tunnustuksensa.

¹²¹ Ja tehtyään sen hän katsoi ylös ja näki nämä Serafit. Heillä oli kaksi siipeä kasvojensa peittona ja kaksi siipeä jalkojensa peittona ja kahdella he lensivät ja huusivat: “Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala Kaikkivaltias!” Pyhä, pyhä, pyhä. Jumala on kokonaan pyhä! “Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala Kaikkivaltias!”

¹²² Katsokaamme tuota näkyä, jonka tämä profeetta näki ja jakakaamme se osiin. Kaksi siipeä peitti heidän kasvonsa. Ajatelkaa sitä, jopa pyhien Enkelien täytyi peittää synnittömät kasvonsa seistäkseen Jumalan läsnäolossa. Heille oli annettu siivet, joilla kätkeä kasvonsa pyhän Jumalan Läsnäolossa! Kuinka te ja minä tulemme seisomaan siellä, jos näiden Serafiin täytyi käyttää siipiään, joka oli Jumalan varaama tapaa, miten he saattoivat kätkeä kasvonsa seistäkseen Hänen Läsnäolossansa ja laulaa: “Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala Kaikkivaltias”? He osoittivat kunnioitusta Hänen Läsnäolossansa!

¹²³ Meillä ei nyt ole minkäänlaista kunnioitusta Jumalaa kohtaan. Jokainen vain ajattelee olevansa varmoja, kunnes he eivät kunnioita Jumalaa sillä tavoin kuin heidän pitäisi. Miksi? Miksi te teette tämän? Koska te ette ole tietoisia Hänen Läsnäolostansa. Siitä syystä ihmiset tekevät niin. He, he eivät tunnista Sitä. He eivät voi, he eivät voi käsittää, että he ovat Jumalan Läsnäolossa. Heidän mielensä tulevat niin vääristyneiksi ja maailman asioiden valtaamiksi, kunnes he eivät edes kiinnitä mitään huomiota Siihen. He menevät kirkkoon, varmasti. Mutta ymmärtää, että te olette Jumalan Läsnäolossa! Ei vain kirkossa, vaan missä tahansa te olettekin, te olette Jumalan Läsnäolossa.

¹²⁴ Jos he voisivat tehdä samoin kuin Daavid, joka sanoi: “Minä pidän Herran aina kasvojeni edessä, sen vuoksi en horju.” Niin kauan kuin Herra oli hänen edessään, häntä ei voitu horjuttaa.

¹²⁵ Ja kun nämä Taivaalliset uhrien polttajat pitivät siivet kasvojensa päällä ja huusivat: “Pyhä, pyhä, pyhä”, ja seisoivat Jumalan Läsnäolossa, niin mitä tuleekaan tapahtumaan syntisille ihmisille, jotka eivät halua kunnioittaa Jumalaa?

¹²⁶ Te sanotte: “Mutta veli Branham, sinä juuri sanoit, että heille oli varattu kaksi siipeä.”

¹²⁷ Ja teille on myös varattu jotakin: Jeesuksen Kristuksen Veri. Se on teidän peitteenne. Koska te ette seiso niin kuin Serafi, te ette seiso niin kuin Kerubi, te ette seiso niin kuin Enkeli, vaan te seisotte niin kuin lunastettu Jumalan poika tai tytär tämän Veren kautta. Teillä ei tarvitse olla tällaisia siipiä, jollaiset heillä oli. Ne ovat erikoispeitteitä heitä varten tuossa Läsnäolossa. Mutta teillä on peitteenä Jeesuksen Kristuksen Veri voidaksenne seistä siellä. Nyt kuinka... No niin, te, jos teillä on tuo Veri, silloin te kunnioitatte Jumalaa, te rakastatte Jumalaa, te arvostatte Jumalaa, ja Jumala on Sana.

¹²⁸ Nyt huomatkaa, he peittivät kahdella siivellä jalkansa. Mitä se tarkoittaa? Nöyryyttä Jumalan edessä, Hänen Läsnäolossansa.

¹²⁹ Niin kuin Mooses palavan pensaan ääressä otti pois kenkensä, kun hän kuuli Hänen sanovan: "Minä Olen se, mikä Minä Olen."

Paavali, matkallaan Damaskoon, lankesi kasvoilleen.

¹³⁰ Johannes, kun hän näki Jumalan Hengen Jeesuksen yläpuolella, hän sanoi: "Minun tarvitsee tulla Sinun kastamaksesi, ja miksi Sinä sitten tulet minun tyköni?"

¹³¹ Tässä on hyvä esimerkki. Olkaa aina tietoiset pienuudestanne, ei suuruudestanne.

¹³² Tänään me amerikkalaiset olemme sitä niin paljon, että me yritämme ajatella olevamme jotakin suurta: "Me kuulumme johonkin suureen, johonkin suureen organisaatioon, johonkin suureen, jolla on..." Oi, jokin valtavan suuri, suuri, suuri on kaikki se, mitä me näemme.

¹³³ Ja se on kun... Erään kerran, Raamatussa meillä on esimerkki siitä. Siellä eli eräs profeetta, Elia, joka oli mennyt erääseen luolaan. Ja Jumala yritti kiinnittää hänen huomionsa, jotta hän tulisi ulos. Ja siellä tuli tulta, savua ja pauhaavia tuulia yli vuorten, ukkosenjylinöitä, maanjäristyksiä ja ravisteluja ja kaikkea muuta. Tuo profeetta ei koskaan edes liikahtanut. Jumala ei edes ollut siinä. Mutta kun tuo hiljainen, pieni Ääni puhui, hän peitti kasvonsa ja tuli esiin. Kun tuo pieni, hiljainen Jumalan Sanan Ääni puhuu, ei mikään melu, ei meidän suuri kirkkokuntamme, ei meidän suuri jokin, vaan tuo hiljainen, pieni Sanan Ääni, joka on jätetty huomioon ottamatta. Sen pitäisi kutsua ihmistä parannukseen. Jumala on Sanassansa!

¹³⁴ Kuitenkin hän peitti jalkansa, ja meidän tulee tulla tietoisiksi pienuudestamme Jumalan edessä.

¹³⁵ Kolmanneksi, Hän pystyi lentämään kahdella siivellä.

¹³⁶ Muistakaa nyt. Kahdella hän peitti kasvonsa Jumalan läsnäolossa ja oli kunnioittava. Toiseksi, nuo kaksi siipeä jalkojensa päällä tarkoitti nöyryyttä

²⁰¹ Huomatkaa, tuon Tulipatsaan pitäisi panna meidät toimimaan, kun Tulipatsas vahvistaa viimeisen päivän lupauksensa. Jeesus sanoi: "Minä tulen Jumalan luota ja Minä menen luo." Ja mitä Hän tekisi viimeisinä päivinä. Ja täällä Hän on, todistaen sekä tieteellisesti että hengellisesti Sanan siitä, että Hän tuli Jumalasta ja pysyy yhä samana. Hän on yhä Jumala lupausta varten viimeisissä päivissä. Sen pitäisi panna meidät toimimaan.

²⁰² Tulemuksen merkit ovat käsillä. Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Sodoman aikana, juuri ennen kuin pakanamaailma poltettiin", tämä palaisi takaisin. Sen pitäisi vaikuttaa meihin ja myös panna meidät toimimaan. Kun me näemme sen Sanan täyttyneenä, jonka Hän lupasi, sen pitäisi panna meidät toimimaan.

²⁰³ Me, kuten tuo profeetta, olemme nähneet, mikä on itsensä korottaneiden kirkkokuntien tulos, kun ne kadottavat paikkansa. Haluan sen imeytyvän todella syvälle, koska en ehkä koskaan puhu teille uudestaan. Mutta miehet ja naiset, sallikaa minun tänä iltapäivänä sanoa tämä ja puhua teille vapaasti Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Miehet, jotka ajattelevat järkevästi, miehet, jotka eivät ole niin jäykkiä, niin kaukana Jumalasta perinteiden kautta, jotka ovat nähneet helluntailaisten, te olette nähneet baptistien, metodistien ja presbyteerien, te olette nähneet katolisen kirkon menettävän asemansa Jumalassa, menettävän otteensa Sanaan, kun he vastaanottivat uskontunnustuksen.

²⁰⁴ Olin äskettäin erään papin haastateltavana, ja hän kysyi minulta erästä tiettyä asiaa ja näitä asioita. Hän sanoi: "Mutta, katolisella kirkolla oli tapana tehdä niin."

²⁰⁵ Minä sanoin: "Milloin? Katolista kirkko ei ollut organisoitu ennen kuin kolmesataa vuotta viimeisen apostolin kuoleman jälkeen."

Hän sanoi: "Sinä yrität käsitellä tätä tapausta Raamatun mukaan."

Minä sanoin: "Se on Sana."

Hän sanoi: "Jumala on kirkossansa."

²⁰⁶ Minä sanoin: "Jumala on Sanassansa. Kaikki muu olkoon valhetta ja Hänen Sanansa totta."

²⁰⁷ Ja hän sanoi: "Mutta se on vain Kirja, jonka varhaiset katolilaiset kirjoittivat."

²⁰⁸ Minä sanoin: "Silloin minä olen varhais-katolinen. Minä uskon juuri niin kuin Se sanoo. Minä en..." Sitten sanoin...

Hän sanoi: "Mutta katsohan, me olemme nyt suurempi kirkko."

²⁰⁹ Minä sanoin: "Minne te sitten olette sen kadottaneet? Mitä on tapahtunut? Jos tuo alkuseurakunta ajoi ulos perkeleitä ja todisti hengellisin merkein ja

olleet kunnioittavia Jumalan edessä. He olivat peittäneet kasvonsa maailman asioilta ja jalkansa nöyryydessä. Ja kun he tunsivat Jumalan Voiman tulevan, niin kuin Joel oli luvannut, niin kuin profeetat olivat luvanneet, niin kuin Jeesus oli luvannut! “Odottakaa Jerusalemin kaupungissa, kunnes olette puetut Voimalla Korkeudesta.” Niin pian kuin Jumala, Pyhän Hengen Persoonassa, oli tullut heidän ylleen, he tulivat vaikutetuiksi. He eivät välittäneet siitä, kuinka monet nauroivat heille. Ulos kadulle he menivät horjuen kuin juopuneet. He olivat Pyhän Hengen vaikuttamia. Myös te voitte olla vaikutettuja. He seisovivat...

¹⁹⁷ Tarkatkaa Pietaria. Hän ei kierrellyt ja sanonut jonkinlaista uskontunnustusta. Hän meni suoraan takaisin Sanaan ja sanoi: “Te Jerusalemin miehet ja te, jotka asutte Juudeassa, olkoon tämä tiettäväksi teille ja kuunnelkaa minun sanojani. Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te oletatte, koska onhan vasta kolmas hetki päivästä, vaan tänä on sitä, mistä profeetta Joel on puhunut: ‘Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä’, sanoo Jumala, ‘että Minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle.’” He olivat Sanan vaikuttamia Sanalle. Sen tulisi tehdä meille samoin.

¹⁹⁸ He alkoivat toimia, kyllä, kun Hänen lupauksensa oli täyttynyt. Kun he olivat nähneet sen tapahtuneen, minkä Jeesus oli luvannut heille, että Hän lähettäisi Isän lupauksen heidän ylleen, Luukas 24:49. “Katso. Minä lähetän Isän lupauksen teidän yllenne. Mutta te viipykää...” “Viipykää” ei tarkoita “rukoilkaa”, se vain tarkoittaa odottamista. “Viipykää” tarkoittaa “odottakaa”. “Odottakaa siellä Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät puetaan Voimalla Korkeudesta.” Ja kun tämä Pyhän Hengen vaikutus iski heihin, Se täytti heidät. He olivat nähneet Jeesuksen lupaaman Sanan täyttyneenä.

¹⁹⁹ No niin, ihmettelen, ottaisimmeko me tuon saman vaikutuksen yllemme tänä iltapäivänä? Jos olemme nähneet sen täyttyneen, mitä Hän lupasi tehdä viimeisinä päivinä, niin minkälaisen vaikutuksen Se tekisi meihin? Minkälaisen? Kaikki se, mitä me olemme nähneet tehtävän näinä viimeisinä päivinä, tulisi panna meidät toimimaan. Varmasti Sen tulisi tehdä se, kunnioituksella ja nöyryydellä.

²⁰⁰ Ilman epäilyksen varjoakaan, tuo väite, joka tehtiin kolmekymmentä vuotta sitten, ja koski Tulipatsasta, kamerat ovat kuvanneet Sen. Teidän teksasilainen kameranne kuvasi Sen äskettäin. FBI tutki sen tieteellisesti kaikin kokein, miten vain voivat. Ja... [Tyhjä kohta nauhassa.] ... otettiin Teksasissa, teksasilaisia varten. Kun te näette merkin, sitä ei voida kumota. Se on totuus. Mutta tahdotteko te uskoa sitä Ääntä, joka seuraa merkkiä? Tuo merkki on tieteellisesti todistettu. No niin, jonakin päivänä, kun Jeesus palaa takaisin ja sieppaa ihmiset, koko matkalta, niin se myös tehdään tiettäväksi.

Jumalan edessä. Ja kolmannella siipiparilla hän pani itsensä toimintaan. Hän pystyi lentämään noilla kahdella siivellä, näettehän. Kaksi kasvojen yllä, kaksi jalkojen yllä ja lentäen kahdella, mitä se nyt oli? Kunnioitus, nöyryys ja toiminta.

¹³⁷ Jumala näytti profeetalle, millainen Hänen valmistetun palvelijansa täytyy olla: kunnioittava, nöyrä ja toiminnassa. Nyt hän oli nähnyt jotakin erilaista kuin se, mitä Ussia tuotti. Hän oli näyttämässä profeetalle, millainen hänen täytyi olla, ei Ussian kaltainen, vaan näiden Taivaallisten Kerubien kaltainen. Ja eikä teidän tule katsoa kuninkaaseen, maalliseen kuninkaaseen... Katsokaa Taivaalliseen, yläpuolelle kaikkia Taivaita korotettuun, ja Hänen laahustimensa täyttivät Taivaat.

¹³⁸ Me näemme, että Hän antoi siellä hänelle jotakin, mihin katsoa, jotta se vaikuttaisi häneen eri tavalla kuin se, mihin hän oli katsonut ja ajatellut: “Mies, joka palveli Jumalaa, menestyi, ja kaikki oli hienosti.” Mutta Jesaja katsoi ihmiseen.

¹³⁹ Ja ihminen on alun alkaen epäonnistunut. En välitä sitä, kuka hän on. “Hän on syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä, tullut maailmaan puhuen valheita”, joten hän on täydellisesti epäonnistunut. En välitä siitä, onko hän piispa, paavi, vanhin tai mitä hän saattaakin olla. Hän on epäonnistunut alusta alkaen, ja älkääkään koskaan katsoko ihmiseen. Ei ole väliä sillä, “vaikka hän siirtäisi vuoria uskolla ja antaisi kaikki tavaransa köyhien ruokkimiseksi.” Katsokaa yhä Jeesukseen Kristukseen. Hän on Se. Katsokaa Häneen, älkää johonkin ihmiseen.

¹⁴⁰ Me näemme nyt, kuinka Hän tässä näytti, minkälainen Jumalan palvelijan täytyy olla, miten hänen täytyy olla nöyrä, kunnioittava ja toiminnassa.

¹⁴¹ Alkakaa toimia? Monet meistä voivat olla nöyriä, monet meistä voivat olla kunnioittavia, mutta on vaikeata saada heitä toimimaan.

¹⁴² Mutta nyt me huomaamme, että Jumala näytti, kuinka Hän valmistaa palvelijansa, millainen hänen täytyy olla. Nuo Kerubit, tai Serafit, olivat Jumalan palvelijoita.

¹⁴³ Pankaa merkille, samalla tavoin kuin tuo nainen kaivolla, kun hänen odottaessa Kirjoituksen täyttymistä. Me puhuimme hänestä kaksi tai kolme kertaa tällä viikolla. Hän odottaessa sen täyttymistä. Tuo tyttö, niin pitkälti kuin tiedämme, ei käynyt kirkossa. Hän luultavasti... He olivat niin kaukana Sanasta, joksi he kutsuivat uskontunnustuksiaan ja asioitaan. Niin kuin Jeesus sanoi: “Te olette ottaneet omat perinteenne ja tehneet Jumalan Sanan tehottomaksi.”

¹⁴⁴ Suunnilleen samoin on tänäänkin. Uskontunnustukset ja asiat, joita me olemme opettaneet, ovat panneet Jumalan Sanan pois toiminnasta. Sana ei voi tulla esiin. Ja kun sanotaan asioita, jotka ovat totta, he ovat niin täynnä jotakin muuta, etteivät he voi nähdä Sitä.

¹⁴⁵ Muistakaa, tuo Ääni ei tule kummittelemaan vain teille täällä. Tämä ääninauha menee kaikkialle yli maailman. Minä en puhu ainoastaan teille täällä. Mutta jos täällä on joku, joka tarvitsee sitä, niin hyvä on, silloin se on teitä varten. Näettehän? Mutta muistakaa, että tuo Ääni tulee kummittelemaan teille, niin kauan kuin te elätte. Kuolemanne päivänä Se tulee kummittelemaan teille. Totelkaa Sitä! Tulkaa takaisin!

¹⁴⁶ Meidän perinnäissääntömme ovat ottaneet Jumalan Sanan paikan ja tehneet Siitä tehottoman. Jumalan Sana on tuotu julki, ja ihmiset vain seisovat ympärillä ja sanovat: "No niin, se on mielestäni aika hyvä." Näettekö? Voi hyvänen aika! Sen tulisi sytyttää sielunne tuleen. Sen tulisi tehdä jotakin, mutta se ei tee. Se ei tee sitä. Me näemme jumalan...

¹⁴⁷ Kun tämä nainen... Nuo papit ja asiat, luultavasti hän ei käynyt kirkossa, koska hän ei nähnyt mitään syytä käydä siellä, tai jotakin sellaista. Mutta hän oli lukenut Kirjoituksia. Sillä pankaa merkille, kun Hän kertoi hänelle, mikä hänen vaikeutensa oli, hän nopeasti tiesi sen ja sanoi: "Mutta me tiedämme, että Sinun täytyy olla profeetta. Meillä ei ole ollut profeettaa satoihin vuosiin. Mutta Sinun täytyy olla profeetta, sen me tiedämme." Näettekö nyt, mielestäni hän ajatteli...

¹⁴⁸ Jos otatte tuon alaviitan siellä ja luette sen Raamatustanne, se vie teidät takaisin "Profeettaan", joka oli Kristus.

¹⁴⁹ Hän sanoi: "Me tiedämme... Sinun täytyy olla profeetta. Me tiedämme, että Messias, kun Hän tulee, niin tämän asian Hän tulee tekemään. Tästä Hänet tullaan tunnistamaan."

Ja Jeesus sanoi: "Minä olen Hän, joka puhuu sinulle."

¹⁵⁰ Hän alkoi toimia. Hän ei voinut kestää pidempään. Se asia, jota he odottivat, oli maan päällä juuri silloin, ja hän näki Sen. Ei ollut väliä sillä, kuinka huonossa tilassa hän oli, prostituoitu, tai sen kaltainen nainen... Miehet kadulla eivät edes kuuntelisi häntä. Eivätkä he kuuntelisi tänäänkään. Mutta pysäyttäkääpä hänet, miten te voisitte tehdä sen? On kuin talo palaisi kovalla tuulella. Te ette voisi sammuttaa sitä. Tuli alkoi palaa hänen sydämessään.

¹⁵¹ Hän sanoi: "Tulkaa, nähkää Mies, joka kertoi minulle ne asiat, joita olen tehnyt. Eikö tämä ole itse Messias?" Ja se pysyi myös, eikö Jeesuksen tarvinnut tehdä sitä enää toista kertaa. Ihmiset uskoivat Jeesusta hänen todistuksensa

kohtasi Jeesuksen, joka oli tulossa takaisin sinne. Hän sanoi: "Minne sinä menet?" Tai Simon sanoi Hänelle: "Minne Sinä olet menossa, Herra?"

¹⁸⁹ Hän sanoi: "Minä olen menossa takaisin kaupunkiin uudelleen ristiinnaulittavaksi."

¹⁹⁰ Simon kääntyi ympäri ja meni takaisin. Ja kun he ottivat hänet kiinni naulitakseen hänet ristille, hän sanoi: "Älkää ripustako minua sillä tavoin. Pankaa pääni alaspäin ja jalkani ylöspäin!"

¹⁹¹ Hän oli tullut vaikutetuksi, kun hän oli nähnyt Jeesuksen ylösnousseen kuolleista. Hän oli tullut vaikutetuksi kuollakseen, vaikutettu tekemään mitä tahansa. Hän alkoi toimia. Ei edes kuolema voinut pysäyttää sitä, Ristiinnaulitseminen ei voinut pysäyttää sitä. Hän oli Jeesuksen vaikuttama.

¹⁹² Tuo sokea mies, joka parantui. He käskivät häntä pysymään vaiti, mutta hän levitti Hänen mainettaan kaikkialle. Heidän pappinsa sanoivat: "Jos joku nyt menee ja osallistuu tuohon herätykseen, hän tulkoon noutamaan eropaperit kirkostansa, siinä kaikki." Ja hänen isänsä ja äitinsä pelkäsivät sitä. Näettehän? Joten he sanoivat...

He tulivat ja kysyivät: "Kuinka tämä poika on saanut näkönsä?"

He sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen. Kysykää häneltä." He olivat peloissaan.

Mutta hän, joka oli parantunut, oli tullut vaikutetuksi. Aamen.

¹⁹³ He sanoivat: "Tämä Mies on syntinen. Anna ylistys Jumalalle! Me emme tiedä, mistä tämä Mies tulee. Hänellä ei ole mitään suosituksia. Me emme ole yhteistyössä Hänen kanssaan. Meillä ei ole mitään tekemistä Hänen kanssaan. Me emme tiedä, mistä Hän tulee. Me tiedämme, että Hän on syntinen ja Hän on perkeleestä."

¹⁹⁴ Tällä miehellä oli heille hyvä vastaus. Hän sanoi: "Tämä on nyt todella outoa." Hän sanoi: "Teidänhän oletetaan nyt olevan maan johtajia. Ja tuo Mies on antanut minulle näköni, ja kuitenkin te ette tiedä, mistä Hän tulee." Hän sanoi: "Onko Hän on syntinen vai ei, sitä en voi sanoa teille. Mutta tämän yhden asian minä tiedän, että siinä, missä minä kerran olin sokea, minä nyt voin nähdä."

¹⁹⁵ Hän oli vaikutettu. Hän ei välittänyt siitä, seisoiko hän pappien tai kenen tahansa edessä. Hän oli vaikutettu. Hänen vanhempansa, ei edes ihme heidän oman poikansa kohdalla vaikuttanut heihin, mutta häneen se vaikutti.

¹⁹⁶ Nuo ihmiset Helluntaina, niin kuin sanoin eilen illalla, Iankaikkisen Elämän vakuutuksensa kanssa, kun he menivät nostaakseen Siitä osinkonsa. Pankaa merkille, kun he olivat vaikutettuja. He olivat olleet pyhiä, he olivat

¹⁸⁰ Sitten he seuraavana päivänä huomasivat, he olivat sanoneet, että tämä Profeetta tulisi puhumaan siellä rannalla. Voin kuvitella, kuinka pienet naiset, ja niin edelleen, tulivat ulos pikku majoistaan tullakseen kuulemaan Häntä. Väkijoukko kasvoi niin suureksi siellä rannalla, että Hänen täytyi lainata Pietarin venettä. He olivat palanneet kalastamasta saamatta edes yhtä kalaa ja pesivät verkkojaan ja heittivät ne sinne kuivumaan. He olivat lannistuneita.

¹⁸¹ Ja joskus tuolla lannistavalla hetkellä, jos tarkkaatte sitä, juuri silloin Hän tulee lähelle. Mutta älkää olko niin sokeita, että se jäisi teiltä näkemättä. Näettekö? Kun te näette kaikkea tapahtuvan sillä tavalla, niin kuin maailmassa tänään tapahtuu, niin älkää pelätkö. Näettehän. Älkää pelätkö, muistakaa vain, Hän lupasi tulla luoksenne.

¹⁸² Ja nyt huomatkaa, kun Hän tuli, Hän sanoi Pietarille: “Mene nyt syvemmälle ja laske verkot vetämistä varten.”

¹⁸³ Pietari sanoi ehkä: “En ole koskaan nähnyt tätä tehtävän aikaisemmin. En oikein tiedä. Olen kalastanut koko elämäni ajan täällä. Kaikki nämä merkit, olemme juuri kalastaneet koko yön tuossa samassa vedessä, eikä siellä ole mitään. Me emme ole saaneet yhtään mitään. “Mutta Sinun Sanastasi, Herra”, siinä se on, “minä lasken verkon. Sinun Sanasi mukaan!”

¹⁸⁴ Te olette voineet käydä läpi jokaisen sairaalan. Veli King, he ovat saattaneet sanoa, että te tulette kuolemaan. He ovat voineet sanoa, sisar, sitä tai tätä. Minä en välitä, mitä he ovat sanoneet. “Sinun Sanasi mukaan minä lasken verkon!”

¹⁸⁵ Kun hän oli nähnyt tuon tulevan Sanan vahvistetuksi, kun Jeesus käski häntä tekemään jotakin, hän uskoi sen ja hän laski tuon verkon sinne veteen, missä ei ollut mitään kaloja. Mutta jos Jumala sanoi niin, Hän voisi panna nuo kalat sinne aivan samalla tavalla kuin Hän pani vedet taivaille.

¹⁸⁶ Hän voi panna parantumisen teidän ruumiiseenne. En välitä siitä, vaikka ei olisi mitään toivoa, sitä ei olisi lainkaan jäljellä. Te luotatte Hänen nostavan sen ylös viimeisinä päivinä. “Sinun Sanasi mukaan, Herra, minä lasken verkon.”

¹⁸⁷ Se vaikutti niin tuohon kalastajaan, että hän jätti kalat ja kaiken ja seurasi Jeesusta. Sen se vaikutti, kun hän otti Häntä Hänen Sanastaan. Mitä hän sitten teki? Sanoiko hän: “Hyvä on, kiitoksia, Herra, mukavasta kalansaaliista”? Hän sanoi: “Jätä verkkosi. Tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä.” Tuo apostoli alkoi toimia.

¹⁸⁸ Lopussa, tien päässä, kun he aikoivat ristiinnaulita hänet, tappaa hänet, hän pakeni ulos kaupungista. Ja ollessaan matkalla ulos, niin kuin historia meille kertoo, hän pakeni ulos kaupungista pelastaakseen elämänsä. Hän

tähden. Näettekö? Mitä se sai aikaan? Hän oli nöyrä, kunnioittava ja toiminnassa. Hän alkoi toimia, kun hän oli nähnyt tuon asian tapahtuvan.

¹⁵² Hänen merkeillään tulisi olla tänäänkin vaikutusta. Nämä tälle päivälle luvutat merkit, luvattu Sana, joka on varattu tätä päivää varten, nähdä Jumalan täyttävän sen, mitä Hän sanoi tekevänsä, sen tulisi tehdä jotakin meille. Mutta se ei tee.

¹⁵³ Aivan samoin kuin se teki noille juutalaisille. He olivat niin uskonnollisia, etteivät he ajatelleet tarvitsevänsä Sitä. He, he ajattelivat että heillä oli kaikkea.

¹⁵⁴ Ja samoin on maailman kanssa tänään. Sillä on paljon syötävää, paljon päälle pantavaa, hienoja kirkkoja, suuria paikkoja, hienosti koulutettuja saarnaajia, ja niinpä he eivät tarvitse mitään muuta. “Mutta sinä et tiedä”, sanoo Kirjoitus, “että sinä olet alaston, viheliäinen, sokea ja et tiedä sitä.” He eivät tiedä sitä. Ettekä te voi sanoa heille siitä mitään. He vain jatkuvasti kahlaavat suoraan eteenpäin sillä linjalla eivätkä anna Jumalan Sanan vaikuttaa heihin, niin että he uskoisivat Jeesuksen Kristuksen ylösnousseen ja olevan elossa tänään samana eilen, tänään ja ainiaan ja osoittaen elävänsä. He vain ovat yksinkertaisesti kuolleita. Kaikkialla. Kaikkialla minne menette, näyttää olevan samoin. Vaikkakin niin täytyi olla, tiedättehän. Hänen täytyy olla laitettu ulos seurakunnasta. Ei ole minkäänlaista tapaa etteikö niin olisi. Jumala sanoi, että se tulisi olemaan tällä tavalla. Mutta jos...

¹⁵⁵ Antakaa sen ravistella teitä, antakaa sen ravistella teitä kunnolla. Ei ole väliä sillä, missä kansakunnassa olette, missä tahansa te olette, ketä tahansa te olette, antakaa sen herättää teidät.

¹⁵⁶ Tuo hetki tulee ja menee, ja ennen kuin huomaattekaan, te sanotte: “Mutta minä ajattelin, että tämän olisi pitänyt tapahtua ennen Ylöstempausta.”

¹⁵⁷ Siellä voi olla Ääni, joka vastaa, niin kuin se teki erään kerran: “Se on jo tapahtunut, ettekä te tienneet sitä.”

¹⁵⁸ Te voitte olla ankuroituneet johonkin seurakuntaan jossakin ja sanoa: “Olen niin turvassa kuin olla voin”, ja ennen kuin huomaattekaan, Ylöstempaus on tapahtunut. Se tulee olemaan salainen, äkillinen pois meneminen, kukaan ei tiedä siitä mitään. Maailma tulee jatkamaan suoraan eteenpäin menoaan.

¹⁵⁹ Samalla tavoin kuin Nooan mennessä arkkiiin. Te muistatte, että sen jälkeen kun Nooa meni sisälle arkkiiin, hän istui siellä seitsemän päivää, sen jälkeen kun Jumala sulki oven. Jumala sulki oven, ja Nooa istui arkissa seitsemän päivää, ennen kuin mitään tapahtui.

¹⁶⁰ Ja armon ovi tullaan sulkemaan vasten kasvojanne, ja se voi jo olla suljettu. Ja vain ajatelkaa sitä, ihmiset tulevat jatkamaan eteenpäin ja

saarnaavat, ihmiset ajattelevat pelastuvansa, panevat nimensä kirjoihin, liittyvät kirkkoon, huutavat ja hyppivät ylös ja alas.

¹⁶¹ Mutta minä olen nähnyt myös muhamettilaisten huutavan. Olen kuullut... Olen nähnyt ihmisten juovan verta ihmisen pääkallosta ja puhuvan kielillä ja tekevän kaikkia noita asioita. Se ei ole mikään merkki siitä, että te olette pelastunut. Oi, ei.

¹⁶² “Omaavat jumalisuuden muodon.” Missä on “sen Voima”, josta he puhuvat?

¹⁶³ Näettekö, nuo asiat voivat tapahtua, ja aika tulee olemaan ohitse, ettekä te tule tietämään sitä. Teillä ei ole varaa ottaa sen kaltaista riskiä. Älkää tehkö sitä, ystävät. Tulkaa sisälle kun voitte. Alkaa olko näiden suurten rakennusten, joidenkin valtavan suurten organisaatioiden tai jonkun korkeasti kiillotetun oppineen vaikuttamat. Antakaa Jumalan Sanan vaikuttaa teihin. Juuri se vaikutti noihin apostoleihin. Kun he olivat nähneet Sanan julkituotuna, se vaikutti sen, että he sanoivat: “Me olemme varmat!”

¹⁶⁴ Sitä kestää lainata uudestaan. Jeesus, Häntä seurasivat tuhansiin nousevat väkijoukot. Hän sanoi: “Heitä on liian paljon. Katsokaahan, tässä on jotakin omituista, harvat ovat kutsutut... Kyllä, monet ovat kutsutut, mutta harvat ovat valitut.”

¹⁶⁵ Niinpä sitten kun Hän oli nähnyt nuo suuret seurakunnat, Hän sanoi: “Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen Vertaan, teillä ei ole Elämää itsessänne.” Hän ei koskaan selittänyt sitä.

¹⁶⁶ Ihmettelenpä, mitä tapahtuisi, jos Hän sanoisi sen tänään Beaumontissa? Ei ole väliä sillä, kuinka suosittu Hän oli, mitä te ajattelette lääkäreiden ja hienojen sivistyneiden ihmisten ja tiedemiesten sanovan. “Tuo mies on vampyyri. Hänhän haluaa teidän juovan Vertaan. Minkä kaltaisia... Tehän seuraatte kaikenlaisia oikkuja.”

¹⁶⁷ Jeesus ei koskaan selittänyt sitä. Hän halusi ravistella nuo loiset irti itsestään. Oikein. Ja sitten he kaikki nousivat ylös ja lähtivät pois.

¹⁶⁸ Sitten Hän katsoi ympärilleen noita apostoleja, joita ei oltu määrätty Elämään, mutta Hän oli valinnut heidät. Heitä ei ollut määrätty Elämään. Hän sanoi: “Mitä te tulette sanomaan, kun te näette Ihmisen Pojan nousevan ylös Taivaaseen, mistä Hän tuli?” Oi, se oli järkyttävää. Mitä Hän...

¹⁶⁹ Nuo saarnaajat sanoivat: “Nousta ylös Taivaaseenko? Mutta tämä Mieshän syntyi täällä Galileassa. Hän syntyi Nasaretissa. Me tunnemme Hänen äitinsä ja Hänen veljensä. Me tiedämme sen kehdon, jossa Häntä keikutettiin. Me olemme nähneet Hänen lastenvaatteensa. Me olemme puhuneet Hänen

äidilleen. Ja sanooko tämä Mies sitten menevänsä takaisin ylös sinne, mistä Hän on tullut? Hän tuli Nasaretista. Mitä Hän oikein sanookaan: “Taivaasta?”

¹⁷⁰ Hän ei koskaan selittänyt sitä. Yhä oli liian monia loisia. “He nousivat ylös eivätkä enää vaeltaneet Hänen kanssaan.” Näin Raamattu sanoo.

¹⁷¹ Sitten Hän kääntyi ympäri ja sanoi noille kahdelletoista: “Tahdotteko tekin kaikki mennä pois.”

¹⁷² Muistakaa, he eivät osanneet selittää sitä, mutta he tiesivät sen. He tiesivät Hänen olevan, he sanoivat Hänelle niin. Hän oli vaikuttanut heihin Jumalalta saaduilla vahvistetuilla merkeillensä. Tarkatkaa nyt.

Hän sanoi noille kahdelletoista: “Tahdotteko te myös mennä pois.”

¹⁷³ Pietari sanoi: “Herra, kenenkä tykö me menisimme? Sillä me olemme varmoja...” Katsokaa sitä nyt, tutkikaa sitä. Mitä se on? “Me tiedämme, mitä Sana sanoo tätä päivää varten. Me tiedämme, mitä Messiaan oletetaan tekevän, jos Hän tulee tänään. Me olemme nähneet Jumalan vahvistavan tämän asian.”

¹⁷⁴ Hän sanoi sen myöhemmin Helluntaina. Hän sanoi: “Jeesus Nasaretilainen, Jumalan hyväksymä mies keskuudessanne, niiden asioiden perusteella, joita Hänen oletettiin tekevän. Ja te olette ottaneet Elämän Ruhtinaan ja olette ristiinnaulinneet Hänet, ja Jumala on nostanut Hänet ylös, minkä todistajia te olette.”

Pankaa merkille tässä, näettehän: “Minne me menisimme?”

¹⁷⁵ Jeesus sanoi: “Minä valitsin teidät kaksitoista, ja yksi teistä on perkele.”

¹⁷⁶ Ja noista tuhansista ja tuhansista siellä seisoi vain yksitoista. Yksitoista seisoi siellä. Oi! Vaikutettuja! Varmasti.

¹⁷⁷ Tämä pieni nainen, kun hän oli vaikutettu, hän alkoi toimia. Hänen täytyi tehdä jotakin sille. Hänen täytyi kertoa jollekulle muulle.

¹⁷⁸ Ja jokainen todella todellinen sielu, joka osuu Kristukseen, teidän täytyy kertoa Siitä jollekin.

¹⁷⁹ Pietari, kun hän otti Häntä Hänen Sanastaan, tuona yönä siellä järvellä, kun hän näki Hänet siellä... tai tuona päivänä, niin kuin oli. He olivat kalastaneet koko yön saamatta mitään, he olivat vetäneet verkkoa edes takaisin. Se on lannistavaa aikaa, jos joku on ammatiltaan kalastaja. He olivat vetäneet verkkoa koko yön, ja hän oli myös kalastaja. Hänen isänsä oli kalastaja. Hän oli ollut tuolla järvellä koko elämänsä, ja hänen vanhempansa ja isovanhempansa olivat olleet tuolla järvellä. Ja hän tiesi, koska kuunvaihe oli oikea, ja mistä oli tuultava, ja kaikki nämä merkit. Ja hän kalasti elannokseen. Niinpä hän oli nyt kalastanut koko yön saamatta mitään.